

З Днем Конституції України!

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 26 (689) 24 – 28 червня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

Понад 50 тисяч годин у небі Ліберії

5 стор.

Відлік офіцерської служби розпочато!

4 стор.

Є бажання – нема можливостей?..

8-9 стор.

НА КОНТРОЛІ МІНІСТРА ОБОРОНИ

Міністр оборони України Павло Лебедєв:

“Питання компенсації за оренду житла для українських офіцерів вирішено”

Про це на брифінгу у Кабінеті Міністрів України повідомив Міністр оборони України Павло Лебедєв, коментуючи аспекти державної програми реформування і розвитку Збройних Сил України на 2013-2017 роки.

– Міністерство оборони України виплачуватиме офіцерам компенсацію за піднайом житла. Таке рішення сьогодні прийнято Кабінетом Міністрів України, – повідомив Павло Лебедєв.

За його словами, сума компенсації розраховуватиметься в межах 2,5 тис. грн на сім’ю із двох осіб.

Також глава оборонного відомства зазначив, що цього року Міністерство оборони України планує передати під службове житло для військовослужбовців близько півтори тисячі квартир.

В рамках брифінгу Павло Лебедєв також торкнувся питань виплати заборгованості по заробітній платі. Зокрема він повідомив, що станом на 1 липня на підприємствах, підпорядкованих Міністерству оборони, не буде боргів по заробітній платі.

– Станом на 1 липня на підприємствах Міністерства оборони України заборгованості по зарплаті не буде. Це питання в мене на особистому контролі, – зазначив Павло Лебедєв.

За словами Міністра оборони України, швидко ліквідувати заборгованість не вдасться, проте є позитивна тенденція у вирішенні цього питання.

Товариші генерали, адмірали і офіцери, прапорщики і мічмани, старшини і сержанти, солдати і матроси, курсанти і ліцеїсти, працівники Збройних Сил України!

З 28 червня 1996 року ми святкуємо День Конституції, свято відродження духу Української держави.

Основний Закон дає нам основи для подальшого розвитку України як правової та цивілізованої Європейської держави, в якій верховенство права та людська гідність є найвищою цінністю та фундаментом нашої Конституції.

Впевнений, що особовий склад Збройних Сил України і надалі гідно виконуватиме свій конституційний обов'язок з оборони нашої держави, захисту її суверенітету і територіальної цілісності. Дотримуватись конституційних норм і бути гідними громадянами своєї країни - патріотичний обов'язок кожного з нас.

Шановні військовослужбовці та працівники Збройних Сил! Вітаю Вас із Днем Конституції! Бажаю Вам у цей святковий день мирного неба, радості та успіху, родинного затишку та злагоди, добробуту і гарного настрою.

Міністр оборони України Павло Лебедєв.

Товариші генерали, офіцери, сержанти, солдати, працівники та ветерани Збройних Сил України!

Щиросердечно вітаю Вас із 17-ою річницею Конституції України!

Прийняття 28 червня 1996 року Конституції України сприяло підвищенню у громадян нашої держави почуття патріотизму, усвідомленню суверенності України, суспільної єдності та стало яскравим свідченням того, що у нас створюються необхідні передумови для подальшого розвитку всіх державних інститутів, у тому числі і Збройних Сил України.

В Основному законі нашої держави знайшли своє вирішення найбільш важливі, принципові питання, пов'язані з обороною країни, забезпеченням воєнної безпеки України. Чітко визначено, що Збройні Сили є одним із найважливіших атрибутів державності і виступають гарантом суверенітету, територіальної цілісності і недоторканості нашої Батьківщини..

Виконуючи свій конституційний обов'язок, особовий склад Повітряних Сил Збройних Сил України напружено працює над підвищенням бойової майстерності і вишколу, надійно і непорушно стоїть на сторожі мирного неба незалежної України.

У цей святковий день щиро бажаю вам міцного здоров'я, щастя добробуту і подальших успіхів у благородній справі служіння українському народові!

З повагою

Тимчасово виконуючий обов'язки командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Сергій Дроздов.

СПІЛЬНІ НАВЧАННЯ

Армійська авіація попереджує пожежі

Разом з авіацією Державної служби з надзвичайних ситуацій вертолітники окремих полків армійської авіації беруть активну участь у роботі щодо профілактики лісових пожеж. Нещодавно екіпаж у складі командира майора Олександра Грігор'єва, льотчика-штурмана старшого лейтенанта Юрія Тимуся, бортового техніка капітана Дмитра Бурлакова та фахівця з озброєння капітана Миколи Корецького окремої бригади армійської авіації брали участь у спільних тактико-спеціальних навчаннях. Авіатори відпрацьовували питання взаємодії під час гасіння лісових пожеж.

– Протягом чотирьох днів ми тренувалися ліквідовувати лісову пожежу, – розповідає майор Олександр Грігор'єв, – в небі одночасно окрім нашого вертольоту працювали три гвинтокрилі машини та два літаки Державної служби з надзвичайних ситуацій. Поки один вертоліт гасив пожежу, інший набирав воду, третій прямував до епіцентру пожежі, а четвертий – летів до водоймища з водою. Для роботи на пожежах ми маємо спеціальне озброєння – водозливну установку на зовнішній підвісці. З її допомогою можемо транспортувати дві з половиною тонни води. Простими словами це можна описати так: вертоліт підлітає до визначеного водоймища, набирає воду і доставляє її до місця пожежі. Там вода скидається на вогонь. Довжини тросу водозливної установки – 25 метрів. Висота лісу – близько 30 метрів. Відтак польоти виконували на висоті 70 метрів на швидкості 60 кілометрів на годину. Легким таке завдання не назвеш – в небі працює одночасно багато повітряних суден, ще й пілотування з вантажем на зовнішній підвісці має свою специфіку. Та участю в навчанні наш екіпаж задоволений – ми набули неоціненний досвід та отримали високі оцінки керівництва. Хочу зазначити, наші екіпажі щороку тренуюються гасити пожежі під час зборів на Херсонщині. Там є спеціально обладнані ділянки і водоймища для забору води. Тож до такої роботи готові чимало екіпажів армійської авіації.

Тим часом вертолітники окремого полку армійської авіації на Львівщині вже несуть чергування в системі протипожежної безпеки.

– У південні райони нашої держави ми відрядили один екіпаж для несення чергування, – зазначив командир полку полковник Юрій Вербельчук.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

СПІВРОБІТНИЦТВО

Україна – НАТО: перспективи стратегічного партнерства

25 червня 2013 року, у Стокгольмі розпочала роботу конференція НАТО з питань перспектив стратегічного воєнного партнерства. У заході беруть участь делегації 56 країн, а також представники командної структури Альянсу. Україну на конференції представляє делегація Збройних Сил на чолі із начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України генерал-полковником Володимиром Заманою.

Під час цьогорічного заходу, що має назву "Перспективи партнерства", обговорюються досягнення Північноатлантичного альянсу в галузі розвитку партнерства з часу проведення Саміту НАТО у Чикаго, а також визначаються можливості поглиблення співробітництва у майбутньому.

Глава української військової делегації генерал-полковник Володимир Замана, крім того, візьме участь в обговоренні питань розвитку стратегічного воєнного партнерства з НАТО, продовження діалогу між керівництвом генеральних штабів збройних сил країн-членів Альянсу та країн-партнерів зі стратегічних питань, які становлять взаємний інтерес, досягнень у галузі партнерства у 2012 – 2013 роках, а також визначення шляхів поглиблення співпраці країн-партнерів із Альянсом на найближчу перспективу.

ІНСПЕКЦІЇ

Перевірено Командний центр Повітряних Сил

Головною інспекцією Міністерства оборони України здійснено інспекторську перевірку Командного центру Повітряних Сил Збройних Сил України.

Комісією, до якої увійшли представники Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, вивчено відповідність організаційно-штатної структури Командного центру основним завданням за призначенням, стан бойового чергування та рівень керівництва повсякденною діяльністю. В рамках перевірки індивідуальної підготовки кожного військовослужбовця, особовий склад центру складав заліки з основних дисциплін бойової підготовки. Крім того, на Командному пункті Повітряних Сил, оцінювалися практичні навички військовослужбовців під час тренування чергових сил протиповітряної оборони.

Земельні питання Міноборони повинні вирішуватись законно та скоординовано

Питанню дотримання законодавства щодо збереження військових містечок та земель Міністерства оборони України, що знаходяться у Вінницькій області, була присвячена міжвідомча нарада, що днями пройшла у Вінниці. Ініціатор проведення заходу – Вінницька прокуратура з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.

У роботі міжвідомчої наради взяли участь керівний склад дислокованих у регіоні військових частин Збройних Сил України, підрозділів Міністерства внутрішніх справ, Державної прикордонної служби, керівництво регіонального відділення Фонду державного майна України та Головного управління Державного комітету України із земельних ресурсів Вінницької області.

За словами Вінницького прокурора з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері старшого радника юстиції Михайла Козачука, актуальність проведення заходу обумовлена наявністю низки проблемних питань, що існують у сфері збереження земель Міністерства оборони та військових містечок. Проведені перевірки засвідчують, що робота у цьому напрямку потребує активізації, постійної взаємодії між квартирно-експлуатаційними органами, командуванням військових частин, керівниками правоохоронних та контролюючих органів.

Говорячи про існуючі проблеми прокурор зазначає, що сьогодні існує значна розбіжність в обліку земельних ділянок Міноборони України за даними Головного управління Держкомземресурсів у Вінницькій області, в порівнянні з даними КЕВ м. Вінниці, що складає понад 3000 га. Крім того на обліку Вінницького КЕВ перебуває 29 земельних ділянок, які у порушення вимог Земельного кодексу України використовуються без оформлених правовстановлюючих документів. Нагальними є питання приведення у відповідність із законодавством облікових даних військових будівель, споруд та площ земельних ділянок, як тих, що використовуються, так і тих – що надані в оренду. Виявлено чимало правопорушень незаконного відчуження будівель та споруд Збройних Сил України, державних підприємств Міноборони. І таких фактів чимало.

– Проведення міжвідомчої наради дало змогу насамперед обговорити проблемні питання збереження земель оборонного відомства та військових містечок, – говорить старший радник юстиції Михайло Козачук. – Ми почули один одного та розробили спільні заходи, що спрямовані на збереження військових містечок та земель Міністерства оборони. Адже є питання, які не можуть бути врегульовані самостійно, скажімо командиром частини, без допомоги квартирно-експлуатаційного відділу чи контролюючих правоохоронних органів. Гадаю, що лише у чіткій взаємодії ми вирішимо усі існуючі у цій сфері проблемні моменти.

Варто зазначити, що за результатами міжвідомчої наради була прийнята постанова, яка зобовязала її учасників вжити додаткових скоординованих заходів на усунення виявлених порушень вимог законодавства щодо збереження військового майна та земельного законодавства.

Сергій Фурдик.

ПОЗИЦІЯ

Віктор Янукович: “Рада національної безпеки і оборони має розглянути питання боротьби з корупцією”

Президент України Віктор Янукович доручив підготувати засідання Ради національної безпеки і оборони, на якому розглянути питання боротьби з корупцією.

“Разом з Радою національної безпеки і оборони, з Андрієм Клюєвим (секретар РНБО) підготувати засідання РНБО і розглянути стан справ у боротьбі з корупцією. Це питання вже давно в нас назріло. У нас є інформація, що деякі чиновники отримують завдання збирати відповідні кошти в регіонах, стягувати їх з людей, з підприємців за ті послуги, які вони здійснюють”, – сказав Глава держави під час засідання Ради регіонів у Луганську.

Віктор Янукович дав завдання Заступникам Глави Адміністрації Президента Сергію Ларіну та Олегу Рафальському створити міжрегіональну робочу групу з перевірки виконання Указу “Про заходи щодо забезпечення здійснення місцевими державними адміністраціями виконавчої влади на відповідній території”. До складу робочої групи мають увійти голови обласних державних адміністрацій, голови обласних рад та мери міст. Вони мають перевірити виконання Указу до кінця червня поточного року.

Президент вважає за необхідне створити гарячу телефонну лінію, за допомогою якої громадяни інформуватимуть робочу групу про факти корупційних діянь. “Ми наведемо порядок обов’язково. Як мінімум – звільнити, вичистити ці кадри. Там, де немає підстав притягнути їх за корупцію, але є інформація, що вони займалися цими питаннями, негайно ці кадри звільнити, щоб і сліду не було в цих установах”, – сказав Глава держави.

Також Віктор Янукович доручив Першому заступнику Глави Адміністрації Президента Ірині Акімовій перевірити факти створення незаконних державних органів на місцевому рівні. “Ірина Михайлівна, Вам доручення – перевірити, які державні установи створили незаконні органи в регіонах”, – сказав Президент.

Глава держави нагадав, що в Україні вже ліквідовано близько 3 тисяч дублюючих державних органів. На переконання Президента, роботу треба продовжувати. “Довести ситуацію до такого стану, щоб у нас не було зайвих організацій, які створені заради того, щоб деякі чиновники збагачувались”, – підкреслив Віктор Янукович.

УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА

Соцзахист ветеранів війни – пріоритет державної політики

Президент України Віктор Янукович підписав Закон №284-VII “Про внесення зміни до статті 13 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” щодо першочергового безплатного забезпечення санаторно-курортним лікуванням інвалідів війни”.

Підписаний Главою держави Закон передбачає першочергово з числа позачерговиків (інвалідів війни, інвалідів з числа колишніх малолітніх в’язнів концтаборів) надання права інвалідам війни з числа осіб, які брали безпосередню участь у бойових діях під час Великої Вітчизняної війни та війни з Японією, на безоплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням з компенсацією вартості проїзду до санаторно-курортного закладу і назад.

Санаторно-курортне лікування вказаній категорії надається на безоплатній основі.

За бажанням інвалідів війни замість путівки на санаторно-курортне лікування вони можуть один раз на два роки одержувати грошову компенсацію: інваліди війни I-II груп – у розмірі середньої вартості путівки, інваліди війни III групи – у розмірі 75 процентів середньої вартості путівки. Грошова компенсація надається незалежно від наявності медичного висновку про необхідність санаторно-курортного лікування або медичних протипоказань.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування. Отже, найближчим часом інваліди війни зможуть скористатися вказаними пільгами.

Віктор Янукович впевнений, що вказані зміни забезпечать підвищення рівня соціального захисту інвалідів Великої Вітчизняної війни.

Нагадаємо, що Президент неодноразово наголошував, що “Ми в боргу перед тими, хто своїм здоров’ям і життям відвоював нам мирне небо над головою. Їх соціальний захист та добробут залишаються пріоритетами державної політики”.

ЗАКОНОДАВСТВО

Уряд підтримав зміни до Закону про ВСП

Кабінет Міністрів України підтримав розроблений Міністерством оборони України проект Закону “Про внесення змін до Закону України “Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України” (щодо визначення єдиноначальника з питань керівництва Військовою службою правопорядку у Збройних Силах) ”, направлений на удосконалення діяльності Військової служби правопорядку у Збройних Силах України. Відповідне рішення було схвалено на засіданні Уряду 19 червня.

Документ передбачає внесення змін до Закону України “Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України” в частині удосконалення порядку підпорядкування та призначення посадових осіб Військової служби правопорядку. Зокрема, щодо підпорядкування Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, а також призначення на посади керівного складу Головного управління Служби правопорядку Збройних Сил України, інших керівників підрозділів.

РЕФОРМУВАННЯ

Українська армія буде переозброєна

Збройні Сили України до 2017 року очікує значне технічне переоснащення. Про це в інтерв’ю газеті “Сегодня” заявив Міністр оборони України Павло Лебедєв.

“Ми переходимо на нову техніку. Пріоритети – авіація, зенітні ракетні комплекси, озброєння радіотехнічних військ, ракетні комплекси, корабельний склад, засоби автоматизації управління військами (силами), безпілотні літальні апарати, тренажери. До 2017 року ми плануємо закупити корвет, два літаки Ан-70, до 10 бронекатерів, модернізувати бойові літаки, вертольоти, зенітні ракетні та радіолокаційні комплекси, розробити сучасний ракетний комплекс корабельного базування”, – сказав Павло Лебедєв.

Міністр оборони також зазначив, що в Україні розроблені нові види озброєння. “Мова йде про бронетанкову техніку, ракетне озброєння, протиракетні установки, броньовані швидкохідні малі судна. У першу чергу ми замовляємо їх на вітчизняних підприємствах”, – уточнив він.

УКРАЇНА-ЄС

ЄС відзначає прогрес України щодо євроінтеграції

Рада співробітництва Україна-ЄС відзначила значний прогрес України у виконанні параметрів, визначених Радою ЄС з закордонних справ. Про це повідомив Прем’єр-міністр України Микола Азаров на засіданні Уряду 26 червня, коментуючи результати свого дводенного візиту до Люксембургу, де відбулося шістнадцяте засідання Ради співробітництва Україна – ЄС.

“У цілому Рада співробітництва відзначила значний прогрес України у виконанні параметрів, визначених Радою ЄС з закордонних справ”, – сказав він.

Прем’єр-міністр також повідомив, що Єврокомісар з розширення і європейської політики сусідства Штефан Фюле у розмові з Миколою Азаровим “однозначно підтвердив, що за останні три роки Президент України Віктор Янукович і Уряд зробили для євроінтеграції більше, ніж зроблено за всі попередні роки”.

“ВРЯТУЙ ЖИТТЯ”

Благодійна програма допомагає військовим

До “Фонду Захисник Вітчизни – Рятівник” звернувся капітан Олександр Литвинчук, аби отримати допомогу від благодійної програми “Врятуй життя”.

Офіцер служить та живе з сім’єю у Феодосії вже восьмий рік. Минулого року з дружиною та першим сином відсвяткував новосілля, а не так давно вся родина безмежно раділа народженню другої дитини. Проте кілька місяців назад сталося горе – немовля занедужало. Батьки негайно звернулися до районної лікарні, але після першої медичної допомоги стан сина погіршувався. Не зарадили недузі лікарі і в Сімферополі, звідки дитину з матір’ю та у супроводі лікаря доправили літаком до Києва у Національну дитячу спеціалізовану лікарню – “Охматдит”.

Звісно, що переліт та ліки, а також зворотній квиток лікарю на літак Олександр оплатив з власної кишені, іншого виходу просто не було. Товаришам по зброї із військової частини, де служить Олександр, вдалося оперативно зібрати необхідну на перший час суму.

У столичній лікарні хворе немовля перебуває донині в реанімаційному відділенні, під’єднане до апарату штучної нирки. Щодня на лікарські препарати потрібно витрачати майже по тисячі гривень, щоб продовжувати боротьбу за життя дитини. Всі можливі джерела фінансових надходжень вже вичерпано.

Проте, “Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник” під патронатом Міністра оборони України Павла Лебедєва не залишився осторонь горя військовослужбовця. Так, днями родині Литвинчуків було виділено матеріальну допомогу на лікування немовляти. Дружині офіцера Яні у Департаменті соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України вручили сертифікат на відповідні кошти, адже сам Олександр в той час перебував на службі. До благородної справи – порятунку життя, долучилося чимало людей. Це ще раз доводить, що військо – це одна велика родина, яка готова боротися за кожного її члена.

www.mil.gov.ua

ЗАКОН Є ЗАКОН

На варті конституційних прав

Одним із пріоритетних напрямків діяльності працівників Харківської прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері є робота, спрямована на погашення заборгованості щодо виплати заробітної плати на підприємствах оборонно-промислового комплексу.

У травні 2013 року Харківською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері під час вивчення стану справ щодо дотримання норм законодавства України на піднаглядних об’єктах ОПК встановлено низку правопорушень.

Так, на одному із підприємств, що входить до Державного концерну “Укроборонпром”, керівництво заводу допустило заборгованість із виплатами за роботу підлеглим у розмірі 1,5 мільйона гривень та ще 2 мільйони гривень не перерахувало до Пенсійного фонду України.

– Парадоксально, але гроші на рахунках підприємства на той час були. Проте, замість погашення існуючої заборгованості, керівники направляли їх на зовсім інші потреби, за їх словами, в інтересах бізнесу. Але, що може бути важливішим за благополуччя людей, – розповів старший прокурор Харківської прокуратури з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері юрист другого класу Олександр Говорущак.

За результатами даної перевірки, Харківською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1ст.175 Кримінального кодексу України “Безпідставна невиплата заробітної плати чи іншої установленої законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності”. Зараз органами внутрішніх справ проводиться досудове розслідування по даному провадженню, а процесуальне керівництво здійснюється спеціалізованою прокуратурою.

На жаль, в ході 17-ти цьогорічних прокурорських перевірок, на підприємствах ОПК у Харківській області виявлено й інші факти порушення законодавства України у галузі праці та конституційних прав громадян, гарантованих державою.

– Протягом 2013 року нашими працівниками підготовлено та внесено 12 актів прокурорського реагування на виявлені порушення законодавства у сфері праці. За цей же час, нами отримано понад 100 звернень громадян щодо порушення їх конституційних прав, підготовлено близько 50 позовів про видачу судових наказів щодо виплати заробітної плати. За результатами такої роботи, керівниками підприємств вже виплачено понад 25 мільйонів гривень заборгованої заробітної плати понад 10 тис. працівникам та ще понад 10 мільйонів гривень соціальних виплат до Пенсійного фонду України, – пояснив заступник Харківського прокурора з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері молодший радник юстиції Андрій Глумаков.

Також завдяки втручанню військових правозахисників на двох підприємствах нашої “оборонки” вдалось ліквідувати заборгованість із виплати заробітної плати та наповнення соціальних фондів в повному обсязі на суму понад 20 мільйонів гривень, внаслідок чого поновлено порушені конституційні права понад 4 тисяч громадян.

– Обіцяю, що й надалі нами вживатимуться заходи щодо запобігання порушенню конституційних прав громадян на підприємствах ОПК та на інших піднаглядних об’єктах, – підсумував Харківський прокурор з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері радник юстиції Дмитро Шевченко.

Дмитро Горбунов. м.Харків.

Відлік офіцерської служби розпочато!

Білі парадні сорочки, вишиті золотом погони та сотні мужніх поглядів, зібрані на найбільшій площі Європи – харківському майдані Свободи. Все це було під час ритуалу з нагоди вручення дипломів молодим офіцерам – випускникам Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Цього року до понад 120-ти тисячної армії випускників навчального закладу, які протягом останніх 83-х років навчалися у його стінах, приєдналися ще понад 260 юнаків та дівчат. Для них, той момент став фіналом перебування у видовому виші та початком відліку офіцерської служби.

У строю випускників знаходилися: фахівці з обслуговування енергетичних систем, бойового застосування зенітних ракетних та радіотехнічних військ, автоматизованих систем управління військами та озброєнням Повітряних Сил, метрологічного забезпечення, технічного обслуговування військових літальних апаратів і аеродромного обладнання.

– З усіх наших випускників, 15 завершили навчання із відзнакою, а лейтенант Дмитро Бойко із золотою медаллю. Приємно, що у святковому строю стояли й 12 дівчат, які опановували знання, необхідні для організації чи забезпечення польотів військової авіації, – зазначив виконуючий обов’язки начальника університету військовий льотчик І-го класу полковник Андрій Алимпієв.

Аби особисто привітати молодих офіцерів на захід прибули: заступник начальника Генерального штабу ЗС України генерал-лейтенант Юрій Думанський, ТВО командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Сергій Дроздов, заступник Харківського міського голови Ігор Терехов, представники ветеранських та громадських організацій.

– Попереду на Вас чекають важкі, але цікаві армійські будні: полігони, навчання, стрільби тощо. Випускникам варто пам’ятати, що саме від них залежить подальше зміцнення обороноздатності країни і мирний спокій цивільних громадян. Безумовно, сьогоднішній день є святковим й для військових викладачів, рідних та близьких. Усі вони можуть поправу пишатися новою генерацією офіцерів. Бажаю усім військовослужбовцям професійного зростання та сімейного благополуччя, – зауважив у вступному слові генерал-лейтенант Юрій Думанський.

До теплих слів заступника начальника Генерального штабу ЗС України приєднався й генерал-майор Сергій Дроздов.

– 30 років тому, я молодим лейтенантом стояв у такому ж великому строю. Суворого ставлення до себе та вдосконалення своїх знань я бажаю молодим офіцерам, які мріють дослужитися до генеральських лампасів. Також мені приємно спостерігати за сотнями світлих і мужніх поглядів, рішучих розумів та сильних рук – все це результат навчання у Харкові. Успіхів всім та наснаги в роботі захисника Вітчизни, – побажав генерал-майор Сергій Дроздов.

Одразу після вручення дипломів про закінчення вишу, лейтенанту Дмитру Бойку від імені однокурсників доручили проститися із Бойовим Прапором ХУПС. У цей момент понад 260 білих голубів здійнялися в небо. Останнє символізувало прагнення “кожедубівців” до професійних та життєвих висот.

За давньою традицією, настоятель православного храму Софії премудрості Божої отець Андрій благословив випускників на добру службу.

– Вже цього року, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба переходить з 4-х років підготовки військових льотчиків на “п’ятирічку”. Це дасть змогу проводити більш якісну підготовку пілотів. Окрім цього, до Чугуєва буде перебазовано два бойових літаки типу МіГ-29 для проведення практичних занять з курсантами-льотчиками. Будуть й інші позитивні зміни у системі військової освіти. Зазначу, що ХУПС посідає важливе місце у загальній структурі наших Збройних Сил, як головна кузня авіаторів та фахівців протиповітряної оборони, – наголосив генерал-лейтенант Юрій Думанський відповідаючи на питання представників ЗМІ, після завершення урочистостей.

Дмитро Горбунов.
м.Харків. Фото автора.

У Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету цьогорічний випуск офіцерів та цивільних спеціалістів відбувся незвично. Традиційному врученню дипломів передували вже забуті офіцерські традиції минулих, ще дореволюційних часів – випускний бал та урочистий молебень. Цього, як свідчить начальник військового інституту заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор, лауреат державної премії України в галузі науки і техніки генерал-майор Юрій Даник, не було в нашій країні вже майже 100 років – з революційного сімнадцятого!

20 червня на центральній площі Житомира відбувся яскравий та видовищний офіцерський бал, який зібрав на майдані Соборному тисячі житомирян і гостей міста. Ще б пак! Таке дійство відбулося в інституті та й обласному центрі в цілому вперше! Молоді офіцери, курсанти, студенти та чарівні панянки, студентки житомирських вузів, кружляли під звуки вальсу, а відкрив офіцерський випускний бал та очолив колону тих, хто розпочав танцювати полонез, сам начальник військового інституту. Загалом на святковий майдан цього вечора вийшло 180 танцювальних пар.

Вийшли на майдан і майбутні професійні танцюристи – вихованці хореографічного ансамблю “Сонечко” та учасники ансамблю танцю коледжу культури і мистецтв ім. І. Огієнка, які подарували тисячам глядачів приємні хвилини насолоди мазуркою та менуетом.

Цього ж дня у житті молодих офіцерів відбулася важлива духовна подія, значення якої переоцінити важко. На чесне виконання професійного обов’язку у Свято-Преображенському кафедральному соборі під час урочистого подячного молебню всіх випускників благословив архієпископ Житомирський і Новоград-Волинський Никодим.

Наступного дня, 21 червня, у Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету відбувся 133-й випуск військових та 9-й випуск цивільних фахівців. І саме проведення урочистих заходів з нагоди випуску значно відрізнялося від попередніх – випуск відбувся на одному з центральних майданів міста, який носить ім’я С.П. Корольова. Традиційно урочистості відкрив начальник військового інституту генерал-майор Юрій Даник.

Із знаменною подією у житті випускників привітали директор Департаменту військової освіти та науки Міністерства оборони України генерал-майор Ігор Толок, перший заступник командира корпусу генерал-майор В’ячеслав Назаркін, голова Житомирської облдержадміністрації Сергій Рижук, голова Житомирської районної ради Йосип Запаловський, представники керівництва міста Національного авіаційного університету та інші високі гості. Завершились урочисті заходи святковим концертом та проходженням урочистим маршем військовослужбовців та випускників інституту.

Олексій Тригуб.

Нічим не поступатимуться сильній статі

Незважаючи процес оптимізації чисельності особового складу, який не перший рік триває у Збройних Силах України, дедалі більше молоді бажає пов’язати своє життя з професією військового. Передусім цьому сприяє поетапне підвищення грошового забезпечення і соціальні гарантії держави. Тому професія захисника Вітчизни впадає у поле інтересів не лише чоловіків. У війську, зокрема в Повітряних Силах проходить службу чимало представниць прекрасної статі, які вирішили одягнути військовий однострій і присягнути на вірність українському народу.

Серед них – Інна Коваленко, Юлія Левандовська та Оксана Кузьменко, які розпочали свою службу у частині зв’язку, де командиром полковник Олександр Коротков. 12 червня дівчата склали Військову присягу на вірність українському народу. Саме у цей день їх переповнювали емоції та враження і була помітна певна схвильованість.

Не менше хвилювалися батьки та рідні новоспечених військовослужбовців. А коли урочисто лунали слова тексту Військової присяги, дехто навіть не стримував сліз від радості та гордості.

Карбуючи крок, військовослужбовці виходили зі строю та клялися ніколи не зрадити своєму народові, завжди бути вірним і відданим йому, боронити Україну, сумлінно і чесно виконувати свій військовий обов’язок.

Емоційні хвилини наступили й під час неформального вітання командирів та рідних, фотографування на згадку та перше звільнення з розташування військової частини. Жінки пообіцяли, що нічим не поступатимуться сильній статі й сумлінно виконуватимуть поставлені завдання, адже тепер – вони захисники Вітчизни.

Руслан Гаврилюк.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Понад 50 тисяч годин у небі Ліберії

Особовий склад 56-го окремого вертолітного загону ЗС України сил Місії ООН у Ліберії, де командир військовий льотчик 1 класу полковник Петро Пліс, продовжує успішно виконувати покладені на нього завдання. Щодня українські екіпажі піднімають в небо гвинтокрили Мі-8 та Мі-24, виконуючи поставлені керівництвом Організації Об'єднаних Націй завдання по десятках маршрутів за сотні кілометрів від базового аеродрому.

Під час проведення чергових передпольотних вказівок полковник Петро Пліс привітав особовий склад загону із загальним нальотом українського контингенту, який склав 50005 годин. За понад вісім з половиною років перебування в Ліберії українські миротворці перевезли близько 198600 осіб цивільного населення, миротворців, хворих, 6053107 кг вантажів та здійснили 48300 польотів. Не можна не згадати й про проведення відмінно організованих 17 пошуково-рятувальних операцій.

Українські пілоти на своїх Мі-8, Мі-24 перевозять миротворчий контингент, вантажі, доставляють у віддалені куточки продовольство, ліки, евакуюють хворих, виконують функцію демонстрації присутності військ ООН, здійснюють щоденне патрулювання територій, спостережні польоти.

Крім підвищення міжнародного авторитету України, результатом перебування наших військових в Ліберії є й економічна вигода. Щорічний прибуток України від операції в даній державі складає мільйони доларів США. Як приклад, за кожну годину перебування вертольотів Мі-8 у небі наша держава отримує 3100$, Мі-24 – 4100$.

Умови, в яких доводиться виконувати завдання українським миротворцям, нелегкі: клімат жаркий і задушливий, температура повітря сягає 40 градусів при вологості 90-98%. У період тропічних дощів, що триває півроку, випадає більше 5000 мм опадів. Ліберія – це чисельні річки, пагорби та вкрита рослинністю, немов суцільним зеленим килимом, територія. Завдяки такому ландшафту майже відсутні природні та штучні орієнтири для екіпажів повітряних машин. Тож нашим вертолітникам, які виконують завдання під блакитним стягом ООН, у більшості випадків доводиться розраховувати виключно на GPS.

56-й ОВЗ є згуртованим колективом, кожен військовослужбовець завжди один одному готовий прийти на допомогу, а це запорука того, що завдання виконуються завжди успішно. Основу загону складають військовослужбовці, за плечима яких бойовий досвід у Косово, миротворчі місії у Сьєрра-Леоне, Конго та Ліберії. Це та категорія військовослужбовців, яка передає свій досвід та практичні навички молоді.

– Протягом цих років на теренах Ліберії підготовлено сотні військових пілотів армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України, військових фахівців інженерно-авіаційної служби, аеродромно-технічного забезпечення, які професійно виконують завдання за найскладніших кліматичних умов, метрологічних, а якщо доводиться – і в бойових умовах, – наголошує полковник Петро Пліс. – 50 тисяч годин нальоту – це імідж України у світі. Це відмінна оцінка підготовленості наших миротворців від керівництва ООН. Та найголовніше – це вдячність сотні тисяч громадян Ліберії які завдячують українським миротворцям за мир, який принесли на їх землю після років кровопролиття.

Руслан Лінник. Ліберія.

НАВЧАННЯ

Українські миротворці – ліберійські рятувальники

Багатьом українцям запам'яталися герої відомого серіалу "Рятувальники Малібу". Його творці назавжди закріпили за рятувальниками образ фізично витривалих та мужніх людей, у житті яких завжди знайдеться місце подвигу. Рятувальники – це дійсно мужні люди, які ризикують своїм здоров'ям, життям заради порятунку інших. "Чужої біди не буває" – саме за таким девізом живуть пілоти та рятувальники парашутно-десантної групи 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії, де командиром полковник Петро Пліс.

Багато громадян Ліберії та екіпажів цивільних повітряних суден завдячують своїм порятунком українському миротворчому контингенту, що відмінно виконував рятувальні операції протягом перебування в країні.

Військові рятувальники постійно вдосконалюють свої навички і на суші, і над водою. Підтвердженням цих слів є захід, що пройшов на річці Сент Пол, поблизу міста Монровія, де відбулось чергове практичне тренування пілотів на вертольоті Мі-8 та рятувальної парашутно-десантної групи.

– Виконання тренувальних польотів з відпрацюванням елементів пошуково-рятувальних робіт над водною поверхнею є дуже актуальними для цієї країни, – розповідає полковник Петро Пліс. – Ліберія покрита джунглями, гірськими хребтами та річками, які під час сезону тропічних дощів перетворюються на дуже небезпечні місця як для населення, так і для військових підрозділів Організації Об'єднаних Націй. Тому, українські миротворці кожної доби на вертольотах Мі-8 знаходяться на чергуванні у 30-хвилинній готовності до вильоту у режимі "SAR STAND BY" для здійснення при потребі пошуково-рятувальних операцій.

Захід проходив під пильним контролем представників відділу безпеки польотів Місії ООН у даній африканській державі, які після завершення тренувань високо оцінили вишкіл українських миротворців.

Напередодні виконання польотів на пошук тих, що зазнав лиха над водою, для залученої групи військовослужбовців провели інструктаж. Керівництво загону розповіло, на що звертати особливу увагу, та зупинило особливу увагу на дотриманні заходів безпеки. Окремо розглянули особливості виконання польотних завдань. Під час практичного виконання заходу над водою екіпаж на вертольоті Мі-8 спочатку знайшов місцезнаходження тих, хто зазнав лиха. Згодом, після обльоту території, полковник Сергій Роміцин та молодший сержант Микола Лісков виконали десантування у водолазному спорядженні на водну поверхню штурмовим способом з 5-метрової висоти під час руху вертольота. Після цього бортовий технік здійснив евакуацію постраждалих на борт вертольота за допомогою бортової лебідки.

Виконали спуски-підйоми за допомогою спускових пристроїв з висоти 35 метрів лікарі-рятувальники-ординатори загону підполковник медичної служби Андрій Рюмін та майор медслужби Микола Гукалюк.

У свою чергу, екіпажі на вертольотах Мі-8 вдосконалили навички виконання польотів під час пошуково-рятувальних робіт з режиму висіння над водною поверхнею вдень, польоти в зону, техніку пілотування на швидкості 160-200 км та на висотах, які не перевищували 50 м.

Зокрема, підполковник Віталій Цапко удосконалив навички у виконанні рятувальних польотів до тих, хто зазнав лиха над водою, підполковник Олександр Широкопояс та майор Максим Юрик виконали висіння та переміщення над водною поверхнею. Поруч із досвідченими колегами у складі екіпажу виконував польоти молодий льотчик-штурман лейтенант Ігор Коць.

Руслан Лінник. Ліберія.

ПЛАНОВІ ПОЛЬОТИ

Українські вертолітники в Конго літають вдень та вночі

Українські миротворці 18-го окремого вертолітного загону ЗС України у Демократичній Республіці Конго продовжують виконувати завдання Місії ООН. Враховуючи нестабільність ситуації, яка на сході країни зберігається вже тривалий час, екіпажі українських Мі-24 повинні бути готові до польотів вдень та вночі.

Саме тому для відновлення навичок одного з найскладніших завдань у африканському небі командири екіпажів українських вертольотів Мі-24 виконали польотні завдання вночі. До навчально-тренувальних польотів, що проводились під загальним керівництвом командира окремого вертолітного загону полковника Володимира Пастухова, було залучено п'ять командирів вертольотів.

Зважаючи на те, що аеродром міста Гома не обладнаний стаціонарними фонарями для визначення місця посадки, нічні польоти тут не проводяться. З метою вирішення цього питання, з ініціативи командування українського вертолітного загону, на злітно-посадковій смузі аеродрому було встановлено додаткове світло-технічне обладнання та охорону периметру.

Польотне завдання здійснено в цілковитій темряві по колу на висоті до двох сотень метрів в простих метеоумовах. Як розповів заступник командира ОВЗ з льотної підготовки підполковник Роман Дубинецький, за підсумком льотної зміни всі командири екіпажів виконали по два польоти, один з яких контрольний, інший – тренувальний.

– Цей аеродром знаходиться на висоті півтори тисячі метрів над рівнем моря, тому даний досвід нам обов'язково стане в нагоді, – зауважив він.

Також цього ж дня, на аеродромі Гома за участю пари Мі-24 виконано політ на розвідку та патрулювання території на сході країни. Радіус виконання польотного завдання склав майже півтори сотні кілометрів від місця вильоту.

– У небі ДР Конго польоти на великі відстані є звичайним явищем. Тому під час підготовки до польотів особлива увага льотно-підйомного складу звертається на відпрацювання практичних дій в разі позаштатних ситуацій в повітрі, дії екіпажу під час посадки на запасні аеродроми та виживання в умовах джунглів, – наголосив заступник командира загону підполковник Володимир Партика.

Протягом виконання завдань окремим вертолітним загоном другої ротації Місії ООН у ДР Конго, екіпажі вертольотів провели в африканському небі більше п'яти сотень годин.

Віктор Шубец. ДР Конго.

"Пам'ять про визволителів України завжди буде підтримкою на шляху утвердження сильної держави"

Президент України Віктор Янукович взяв участь у заходах з нагоди 72-ї річниці початку Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років. Зокрема Глава держави вшанував пам'ять полеглих у війні та поклав квіти до військового меморіалу у Національному музеї-заповіднику "Битва за Київ в 1943 році", де відбувся мітинг-реквієм та перепоховання останків 26 червоноармійців, полеглих під час боїв на Київщині.

Перепоховання здійснено за православними традиціями. Воїни Почесної варти віддали загиблим військові почесті. Присутні вшанували пам'ять воїнів хвилиною мовчання.

Президент поспілкувався з ветеранами, які прийшли на церемонію. Вони висловили Главі держави свою підтримку, побажали плідної роботи по розбудові країни.

– Вірю, що наша незгасна пам'ять завжди буде підтримкою на шляху утвердження єдиної сильної держави, надійним духовним фундаментом для майбутнього, – сказав Глава держави, виступаючи перед ветеранами.

Президент нагадав, що восени 1943 року саме на Лютізькому плацдармі воїни-визволителі штурмували ворожі укріплення та, визволивши Київ, пішли у безсмертя. "Перемогу здобули велич духу, згуртованість та єднання людей незалежно від їх національної приналежності", – сказав Віктор Янукович.

За словами Глави держави, подвиг простого солдата став головною передумовою для розгрому ворога. Ціною власного життя вони звершили велику справу, з честю виконали свою історичну місію.

Підготовлено за повідомленням прес-служби Президента України.

У вечірню годину, в Парку Вічної Слави, біля Могили Невідомого солдата пройшло молитовне стояння до Дня скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні.

У заході взяли участь керівництво Міністерства оборони, Генерального штабу Збройних Сил України, військовослужбовці столичного гарнізону та представники духовенства, які здійснюють душпастирську опіку над військовими.

За участю військовослужбовців відбулася хресна хода, читалися молитви священнослужителів всіх конфесій у пам'ять живих та загиблих учасників війни. Також всі запали свічки у формі хреста із написом "1941-1945".

Напередодні 22 червня, військовослужбовці Вінницького гарнізону взяли участь у заходах, приурочених Дню скорботи та вшанування пам'яті жертв війни.

Пам'ятні заходи відбулися у всіх частинах гарнізону. А до меморіалу Слави, на мармурових плитах якого викарбувані імена полеглих подолян, вінки та квіти поклали генерали й офіцери Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, керівництво обласної і міської влади, військовослужбовці частин Вінницького гарнізону та громадськість Вінниччини.

– Військовослужбовці Повітряних Сил завжди виявляють глибоку повагу до захисників Вітчизни – героїв Великої Вітчизняної війни, які на вівтар Перемоги поклали своє життя, – говорить заступник Командувача Повітряних Сил ЗС України з виховної роботи полковник Олег Грунтковський. – Сьогодні ми поклали вінки та квіти і хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих за Батьківщину воїнів.

На завершення, взвод почесної варти Командування Повітряних Сил, урочистим маршем віддав військове вітання загиблим визволителям Батьківщини, а ветерани війни мали змогу поспілкуватися з учнівською молоддю, представниками місцевої влади та іншими учасниками заходу.

Юрій Ігнат. "Крила України".

Пам'ятні заходи, присвячені початку Великої Вітчизняної війни відбулися й в окремому полку зв'язку, яким командує полковник Дмитро Задворнов. Читачі нашої газети добре знають, що військовослужбовці цієї частини бездоганно підтримують, зберігають та примножують бойові традиції своїх однополчан, які у буремні роки Великої Вітчизняної гордо несли стяг своєї частини і пройшли славетний бойовий шлях. Підрозділ зв'язку, який згодом став полком, розпочав своє існування у перші дні війни, тож нинішнім поколінням воїнів-зв'язківців є чому повчитися у своїх пращурів.

22 червня 1941 року навіки залишиться у народній пам'яті як трагічна дата. Тому в рамках Дня скорботи і вшанування пам'яті

жертв війни біля пам'ятного знаку однополчанам, які полягли на полі бою, відбувся мітинг-реквієм. Перед військовослужбовцями виступили представники командування частини та ветерани Великої Вітчизняної війни. Шикування завершилося хвилиною мовчання та покладанням квітів.

Вже у кімнаті Бойової Слави для військовослужбовців частини відкрили виставку світлин під назвою "Однополчани у Великій Вітчизняній". У відкритті взяла участь жива легенда війни – розвідниця-зв'язківець полковник у відставці Ольга Твердохлєбова. Вона часта і особлива гостя частини, адже для молодого покоління воїнів-зв'язківців у неї завжди знайдуться нові цікаві історії.

– Ольга Іванівна – особлива людина, – розповідає начальник клубу старший прапорщик Віталій Кирницький. – Не кажучи навіть про те, що вона стала відомою на всю Україну через участь у гумористичному шоу, видатна розвідниця найкращий друг наших військовослужбовців. Вона, так би мовити, взяла шефство над колективом у сфері військово-патріотичного виховання. Жоден захід, приурочений подіям Великої Вітчизняної без неї не проходить. А живе спілкування з Ольгою Іванівною, активне фотографування на камери чи "мобілки" говорять самі за себе – військовослужбовцям цікаві такі зустрічі, які несуть у собі глибокий зміст.

До речі, заходи до дня початку війни, у полку зв'язку відбулися якраз напередодні Дня частини, який тут святкують 27 червня. Тож пам'ятні заходи плавно перейдуть у святкові, де керівництво традиційно заохотить кращих і дасть настанови на плідну роботу всьому особовому складу.

Юрій Ігнат. "Крила України".

На Рівненщині, у с.Ситне, відбулося перепоховання залишків семи радянських воїнів, нещодавно знайдених членами кременецької громадської організації "Історично-пошукова спілка" та Радивилівської громадської організації "Пам'ять".

Під час розкопок пошуковці знайшли сім черепів, залишки людських кісток, обмундирування та деталі пістолета. Вважається, що серед загиблих був і офіцер. Жодних документів знайдено не було. Лише два незаповнених медальйони, що мало допомогли у встановленні осіб. Тому, ховали їх як безіменних, в одній домовині. Після закінчення обряду захоронення, за військовою традицією пролунав триразовий салют зі стрілецької зброї.

До Дня скорботи і вшанування пам'яті жертв війни у селі Нова Романівка Новоград-Волинського району Житомирської області відбулося відкриття обеліска загиблим у Великій Вітчизняній війні воїнам та перепоховання останків бійців Червоної Армії, які загинули в липні 1941 року під час кровопролитних оборонних боїв на рубежі Новоград-Волинського укріпленого району поблизу сіл Нова Романівка, Федорівка, Вершниця Новоград-Волинського району та села Жупанівка Коростенського району.

– У ті багряні важкі дні перших запеклих оборонних боїв, саме під цими селами тримали оборону 62-а, 131-а, 193-а та 195-а стрілецькі дивізії, перед якими стояло важливе завдання: стояти насмерть, – зауважив під час мітингу-реквієму голова Новоград-Волинської районної державної адміністрації гвардії полковник запасу Сергій Лавренюк.

Ветерани Великої Вітчизняної війни, присутні на мітингу-реквіємі, розповіли присутнім, що на той час, у першій половині липня пекельного сорок першого року, відбувалась спішна евакуація військових ешелонів та ешелонів зі стратегічними вантажами з вузлової станції Коростень, і радянські дивізії, не шкодуючи свого життя утримували ворога протягом майже 10 діб, що дало змогу здійснити евакуацію та підтягнути військові резерви до столиці України міста Києва.

– Для нас війна закінчується тільки тоді, коли останній воїн буде відомий і приданий землі, – наголосив голова райдержадміністрації Сергій Лавренюк.

Настоятель Святотроїцького собору отець Валентин разом із священиком Слободороманівської церкви отцем Меланієм провели освячення останків понад 50 загиблих воїнів та братської могили. Після цього за участю тридцяти військовослужбовців 30-ї окремої гвардійської механізованої бригади на чолі з заступником командира механізованого батальйону із виховної роботи гвардії майором Ігорем Назарчуком, під залпи салютної групи, було проведено церемонію перепоховання загиблих воїнів.

Олексій Тригуб.

Воздушные силы Польши

Закінчення. Початок в №24.

По типам:

– 26 истребителей МиГ-29 и 6 МиГ-29УБ;

– 36 истребителей-бомбардировщиков Су-22М4К и 12 Су-22УМ3К;

– 36 тактических истребителей F-16C и 12 F-16D (спарки);

– 2 пассажирских самолёта Embraer ERJ 175;

– 11 средних военно-транспортных самолётов CASA C-295, в конце июня 2012 года подписан контракт на поставку ещё пяти таких машин;

– 5 средних военно-транспортных самолётов С-130 и 2С-130 в лизинге;

– 17 лёгких военно-транспортных самолётов PZL M-28 "Пчелка";

– 13 лёгких военно-транспортных самолётов PZL-2 (АН-2);

– 54 учебно-тренировочных реактивных самолета PZL TS-11 "Искра";

– 37 учебно-тренировочных самолетов PZL-130 "Орлик";

– 15 вертолетов Ми-24W, шесть из которых используются в Афганистане, кроме того, ВС Польши располагают 20 Ми-24D;

– 37 транспортных и поисково-спасательных вертолётов Ми-8;

– 7 многоцелевых вертолётов Ми-17, 5 работают в Афганистане;

– 54 лёгких многоцелевых вертолёта PZL Ми-2;

– 18 лёгких многоцелевых вертолётов PZL W-3 "Сокол";

– 24 многоцелевых вертолета PZL SW-4 "Пушчик".

Следует отметить, что наш западный сосед продолжает наращивать присутствие ВВС США, что еще больше усиливает возможности польских Воздушных сил.

Так, 9 ноября 2012 года в Ласке на авиабазе 32-й тактической группы польских Военно-воздушных сил прошла торжественная церемония инаугурации первого подразделения Вооружённых сил США, размещённого в Польше на постоянной основе, – 52-го авиационного отряда американских ВВС.

Миссия 52-го авиационного отряда ВВС США (Av-Det) заключается в укреплении сотрудничества между ключевыми союзниками по НАТО путем проведения регулярных совместных учений и ротационное размещение американских военных самолетов с начала 2013 года.

Типы размещаемых американских самолетов будут меняться, начиная с эскадрилий F-16, штурмовиков A-10 и C-130. Авиабаза сможет принимать и обслуживать также военно-транспортные самолёты C-5 и C-17. Самолеты будут сопровождать до 250 военнослужащих и гражданских специалистов. Период ротации персонала и самолётов составлен на квартальной основе. Присутствие авиаотряда США Av-Det в Польше также сделает возможным проведение других элементов действий союзных ВВС, а также позволит использовать авиабазу в Ласке в качестве регионального центра для подготовки воздушных и многонациональных военных учений.

52-й отряд также располагает двумя радарами AN/TPS-75 (мобильная 3-координатная РЛС, стоящая на вооружении ВВС США, предназначена для обнаружения и сопровождения баллистических и аэродинамических целей различных классов, дальность обнаружения 240 миль).

Пункты управления авиацией

Для устойчивого управления действиями авиации как в мирное время, так и при ведении боевых действий, создана разветвлённая сеть пунктов управления и связи:

Центр информационной поддержки авиации ВС (Centr Wsparcia Teleinformatycznego Sił Powietrznych) в Варшаве, на него замыкаются три районных центра (Rejón Wsparcia Teleinformatycznego):

– 1-й в Познани, 2-й в Быгдоще и 3-й в Кракове;

– Региональный узел связи (Rejonowy Wezel Łączności) в Демблине;

– 6-й батальон управления (Dowodzeni) в Шреме.

Центр управления воздушными операциями (Centr Operacji Powietrznych) в Варшаве – Пуру, на него замыкаются:

– 21-й пункт управления и наведения (Ośrodek Dowodzenia Naprowadzania) в Варшаве – Пуру;

– 22-й пункт управления и наведения в Быдгоще – Войнове;

– 31-й пункт управления и наведения в Бабки;

– 32-й пункт управления и наведения в Кракове – Балице;

1-й центр координации воздушных операций (Centr Koordynacji Operacji Powietrznych) в Гдыне;

2-й центр координации воздушных операций в Кракове;

4-й центр координации воздушных операций в Щецине.

В структуру авиации ВС входят также:

– 21-й Центральный авиационный полигон в Надаржице;

– Центр боевой подготовки авиации ВС (Centr Szkolenia Sił Powietrznych) в Кошалине;

– Военный центр совершенствования физической подготовки (Wojskowy Ośrodek Szkoleniowo-Kondycyjny) в Закопане.

Войска противовоздушной обороны (Wojska Obrony Przeciwlotniczej)

Предварительно необходимо отметить, что в декабре 2009 года подписан договор между Польшей и США (Status of Forces Agreement-SOFA), который определяет условия размещения в республике американских военнослужащих. Во время переговоров администрация США пошла на значительные уступки польской стороне в расчете на то, что быстрое размещение первой батареи ЗРК большой дальности "Пэтриот" в РП станет аргументом в пользу покупки таких же батарей для усиления системы ПВО этой страны.

25 мая 2010 года первая (учебная) батарея данного комплекса и 100 американских военнослужащих прибыли в н.п. Моронг (60 км южнее н.п. Мамоново, Калининградская область). Согласно установленному графику ротационный режим предполагает доступ польских военнослужащих к учебному ЗРК "Пэтриот" на один месяц один раз в квартал. В ходе переговоров с американской стороной достигнута договоренность о том, что Польша сможет получить такие комплексы не ранее 2015 года, когда США будут осуществлять их замену на новые системы. В то же время, не принято решение, на каких условиях ЗРК "Пэтриот" могут быть переданы польской стороне.

Состав, вооружение и базирование

3-я Варшавская ракетная бригада противовоздушной обороны (3 Warszawska Brygada Rakietowa Obrony Powietrznej) в Сохачеве, в её состав входят:

– 5-й ракетный дивизион противовоздушной обороны (5 Dywizjon Rakietowy Obrony Powietrznej) в Сохачеве;

– 7-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Кшиженице;

– 21-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Шайбе;

– 25-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Вейхерово;

– 60-й Велишевский ракетный дивизион противовоздушной обороны в Ольшевнице;

– 61-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Сохачеве;

– 62-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Божечине;

– 63-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Сохачеве;

– 65-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Гдыне;

– 83-й дивизион управления (83 Dywizjon Dowodzenia Obrony Powietrznej) в Варшаве;

– 78-й ракетный полк противовоздушной обороны имени генерала брони Владислава Андерса (78 Pułk Rakietowy Obrony Powietrzne im. generała broni Władysława Andersa) в Мшечуне.

1-я Силезская ракетная бригада противовоздушной обороны (1 Śląska Brygada Rakietowa Obrony Powietrznej) в Бытоме, в её состав входят:

– 14-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Гливице;

– 17-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Любаше;

– 31-й Курницкий ракетный дивизион противовоздушной обороны в Познани;

– 72-й и 73-й ракетные дивизионы противовоздушной обороны в Освенциме;

– 74-й и 75-й ракетные дивизионы противовоздушной обороны в Гливице;

– 76-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Познани;

– 77-й ракетный дивизион противовоздушной обороны в Мурованной Гошлыне (Murowana Goslina);

– 81-й дивизион управления в Бытоме;

– 61-й Скевржинский ракетный полк противовоздушной обороны (61 Skwierzyński Pułk Rakietowy Obrony Powietrznej) в Скевржине.

На вооружении частей и подразделений войск ПВО состоят модернизированные в Польше зенитно-ракетные и артиллерийские системы советского производства:

большой дальности С-200 "Вега" (до 250 км),

средней дальности 2К11 "Круг" (до 45 км),

малой дальности С-125 "Нева-SC", 2КJ2 "Куб" и 9К33М2 "Оса-АК" (до 30 км),

а также средства ПВО ближнего действия – артиллерийские комплексы С-60 57-мм, ЗУ-23-2, ЗСУ-23-4 и их модификации, а также ПЗРК "Стрела-2" и "Гром" (до 5 км).

Перспективы развития

В конце сентября 2009 года министерство национальной обороны Республики Польша одобрило список из 14 программ повышения боевых возможностей ВС, реализация которых будет осуществлена до 2018 года.

Общая стоимость мероприятий в рамках данных проектов составит 10,7 млрд долларов США. Несмотря на кризис, финансирование вооруженных сил останется на предусмотренном уровне 1,95 проц. ВВП (закон "О реформировании, технической модернизации и финансировании ВС РП" от 2001 года), при этом 22% средств будут направлены на модернизацию Вооруженных сил.

Кстати, у нас в Украине существует аналогичный закон "Об обороне" в редакции от 05.10.2000 г. он определял оборонные расходы на уровне 3% от ВВП; одним из решений СНБОУ времен Президента В.Ющенко этот уровень был снижен до 2%. А в законе о Госбюджете от 28.12.2007 № 107-VI эту цифру-показатель убрали вообще!!!

Основные средства будут затрачены на реализацию шести программ, включая производство БТР "Росомаха" 25%; приобретение вертолетов – 20%; модернизацию ВМС – 16%; разработку системы CISR – 11%; модернизацию системы ПВО – 8% (856 млн долларов США); закупку учебно-боевых самолетов – 5%.

За счет бюджетных средств министерства обороны до 2018 года планируется приобрести зенитные ракетные комплексы (ЗРК) ближнего действия.

Планируется также провести модернизацию трех РЛС дальнего действия RAT-31DL, которые способны обнаруживать воздушные цели на дальности до 440 км и высоте до 30 км. Производитель этих РЛС итльянская компания Selex Sisiemi Integrati установит на них радиолокационные устройства опознавания "свой-чужой". Устройство опознавания будет работать в режиме полной безопасности передачи данных между воздушными судами и наземными средствами контроля. Стоимость контракта составляет 5 млн евро. Первая РЛС уже поставлена в ноябре 2011 года.

В последние годы в Польше проводилась модернизация комплексов ПВО, что увеличило их устойчивость к радиоэлектронным помехам и маневренность, однако характеристики большинства из них отстают от современных требований. Командование считает, что имеющиеся на вооружении национальных ВС средства ПВО не обеспечивают надежную защиту как стратегических объектов, так и инфраструктуры вооруженных сил, они позволяют эффективно поражать самолеты, но практически не способны уничтожать крылатые и баллистические ракеты, а также беспилотные летательные аппараты.

Польский оружейный концерн "Бумар" (Bumar Group) представил замысел разработки современной системы ПВО под рабочим названием "Щит Польши". "Бумар" совместно с европейским концерном MBDA (Matra BAE Dynamics Alenia) работает над этой программой уже несколько лет. В июле 2009 года стороны подписали рамочное соглашение о долгосрочном стратегическом сотрудничестве, которое предусматривает совместную разработку, производство, поставку и маркетинг зенитных ракетных систем, включая: РЛС польского научно-производственного центра "Радвар" (CNPEP Radwar); АСУ ПВО польского промышленного института телекоммуникаций; ПЗРК "Гром" и "Перун"; ЗУР VL MICA, "Астер-30", разработанных MBDA и планируемых к производству по лицензии на предприятии ZM Mesko. Предполагается, что с польской стороны в работе над проектом "Щит Польши" помимо концерна "Бумар" примут участие научно-производственный центр "Радвар" и промышленный институт телекоммуникации. Данные фирмы уже подписали соглашение о сотрудничестве. По оценке руководства концерна, стоимость создания системы ПВО в рамках программы "Щит Польши" составит 5,5 млрд долларов США (15 млрд злотых). Специалисты концерна считают, что система ПВО "Щит Польши" может начать функционировать через 15 лет после принятия решения об её разработке.

Предполагается, что система ПВО "Щит Польши" будет состоять из трех эшелонов.

Первый эшелон будет включать средства ПВО средней дальности действия, использующие ракеты "Астер-30", выпускаемые концерном MBDA. Ожидается, что этот эшелон будет способен уничтожать воздушные цели на дистанции до 100 км и на высоте до 25 км. На таком расстоянии средства ПВО первого эшелона смогут поражать баллистические ракеты тактического радиуса действия, а впоследствии и БР оперативно-тактического назначения. Предполагается, что средства ПВО средней дальности будут разработаны на основе состоящего на вооружении ВС Франции и Италии комплекса САМП/Т (SAMP/T), но при этом комплектоваться РЛС и системой наведения польского производства.

Комплекс ПВО САМП/Т представляет собой мобильный наземный ЗРК, использующий ЗУР "Астер-30". В его состав входят командный пункт, многофункциональная РЛС "Арабель", от четырех до шести установок вертикального пуска с восемью ЗУР "Астер-30" на каждой, а также две транспортно-заряжающие машины. Расчет ЗРК 14 человек. САМП/Т смонтирован на шасси автомобиля "Астра/Ивеко" с колесной формулой 8х8 для ВС Италии и на шасси автомобиля "Рено-TRM" для ВС Франции.

Второй эшелон будет состоять из комплексов ПВО ближнего действия, использующих ракеты MIC, выпускаемые концерном MBDA. Комплекс предполагается разрабатывать на основе ЗРК ближнего действия VL MICA (Vertical Launch MICA) производства концерна MBDA с использованием комплектующих польского производства. Зенитный ракетный комплекс ближнего действия VL MICA – средство противовоздушной обороны подразделений сухопутных войск, авиабаз, командных пунктов и надводных кораблей от ударов крылатых ракет, УАБ, самолетов, вертолетов и БЛА, используемое днем и ночью в любых погодных условиях.

Он состоит из четырех пусковых установок (ПУ), командного пункта и РЛС обнаружения. Пусковые установки ЗРК могут размещаться на различных автомобильных шасси повышенной проходимости грузоподъемностью до 5 т. VL MICA в наземном варианте может применяться автономно или интегрироваться в единую систему ПВО объекта с помощью волоконно-оптических линий обмена информацией. Модульная конструкция ракеты MICA позволяет иметь в боекомплекте комплекса средства поражения с различными системами самонаведения и использовать их достоинства в зависимости от боевой обстановки. ЗУР может оснащаться активной импульсно-доплеровской РГС MICA-EM или тепловизионной – M1CA-IR. Радиолокационная ГСН обеспечивает всепогодность применения комплекса и эффективна против боевых средств противника с низкой ИК-сигнатурой (например, УАБ). Тепловизионному варианту отдается предпочтение при использовании для поражения целей с малой эффективной отражающей поверхностью, в том числе небольших скоростных надводных целей. Ракета MICA выполнена по нормальной аэродинамической схеме и оснащается крестообразным широкохордным крылом малого удлинения. В носовой части корпуса установлены плоскости дестабилизатора. В средней части ракеты расположен РДТТ фирмы Protac, снаряжаемый зарядом малодымного смесевого топлива. В хвостовой части расположены аэродинамические рули, блок системы управления вектором тяги двигателя (СУВТ) и приемник линии передачи данных. СУВТ вместе с аэродинамическими рулями обеспечивает маневрирование ракеты с перегрузкой до 50 g на дальности до 7 км и с перегрузкой до 30 g на дальности 10 км. Боевая часть – осколочно-фугасная, направленного действия, взрыватель активный доплеровский радиолокационный. Пуск ракет осуществляется непосредственно из транспортно-пусковых контейнеров (ТПК), которые служат для их транспортировки и хранения. Каждый ТПК имеет длину 3,7 м и массу 400 кг в снаряженном состоянии.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Є бажання – нема можливостей?..

Чимало військових сьогодні з острахом дивляться у майбутнє, яке раніше чи пізніше віщує їм цивільне життя. З острахом, мабуть, не за себе, а за сім'ю, яку треба утримувати у непрості для держави часи. Знайти пристойну, а головне – добре оплачувану роботу для людини, яка все свідоме життя боронила Вітчизну, зовсім не просто. Аби далеко не ходити з редакції, ми звернулися до центру зайнятості, що по-сусідству, і там нам відповіли: "У Вінницькій області на одне робоче місце – 13 бажаючих!"... Власне тут і постає питання: що вміє і може робити звільнений у запас військовослужбовець, який два десятки років провів у закритому корпоративному колективі і яку конкуренцію він складе на ринку праці? Спробуймо оцінити ситуацію.

Перш за все варто наголосити на тому, що Міністерством оборони України розроблено і подано на розгляд Кабінету міністрів проект Закону України "Про внесення змін до деяких Законів України щодо соціального захисту військовослужбовців, які звільнятимуться зі служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України". В одному з пунктів цього законопроекту йдеться про державну гарантію на соціальну адаптацію та перепідготовку осіб протягом останнього року перед їхнім звільненням з лав війська, і пропонується додати положення, згідно з яким надати можливість реалізувати право на професійне перенавчання, перепідготовку або підвищення кваліфікації за рахунок Державного бюджету.

Запропоновані в законопроекті нововведення мають суттєво покращити шанси майбутніх військових пенсіонерів на ринку праці, допомогти їм у цивільному житті. Однак, не все так просто. Існує й психологічний бар'єр, який треба здолати.

На жаль, у багатьох людей із немалою вислугою років опускаються руки. Мовляв, на цьому життя закінчилося, мене "виперли на гражданку" і я більш нічого не вмію. Озброївшись такими "гаслами" песимістично налаштовані чоловіки, як правило, впадають у депресію. Це, власне, не авторські здогадки, а слова директора Міжрегіонального Центру соціальної адаптації звільнених військовослужбовців та курсової підготовки цивільного населення Юрія Московчука. До слова, він і сам, сім років тому звільнився з лав Збройних Сил, а тепер, з когортою однодумців, допомагає звільненим військовим ставати на ноги у цивільному житті, й багатьох, у прямому розумінні, врятував від безробіття та депресивного стану.

– Перед собою треба поставити кілька запитань, – каже Юрій Антонович. – Що я можу, чого я хочу, які у мене є знання, а головне – бажання щось змінити? Навіть фінансова складова для основи нового бізнесу чи роботи відходить на другий план. Нині в державі є прекрасні закони, які допоможуть колишнім військовим знайти себе у цивільному житті. Є й гарні програми, які, звичайно, потребують відповідного фінансування. Усе залежить від людини. Треба перебороти себе, повірити в себе. І таких прикладів, а вірніше вихованців нашого Центру є багато.

Як розповідає Юрій Московчук, прапорщик запасу Андрій Смирнов, не керувався культовою реплікою з "Кавказької полонянки" – "Есть желание, но нет возможности", а взяв і організував у Вінниці автошколу, яка успішно працює і по нинішній день. Це приклад, коли і одне, і друге у нього було. Хіба школа водіння сьогодні не конкурентна бізнесова галузь? А все, що він отримав у Центрі соціальної адаптації – це юридично-правові знання, які допомогли йому облаштувати власну справу. Ще одним яскравим прикладом достойного працевлаштування є досвід випускника Центру полковника запасу Сергія Тронька, який нині очолює відділ по роботі із силовими структурами Одеської облдержадміністрації. Звичайно, таких висот досягне не кожен, але не треба обмежуватися лише стереотипними для колишніх військових вакансіями на кшталт охоронця супермаркету.

Окремої уваги заслуговують групи перепідготовки льотного та технічного складу за спеціальними проектами, які складають кістяк успішної роботи Центру. Адже професія льотчика чи техніка літального апарата затребувана завжди. На підготовку одного пілота держава витрачає мільйони, тому цивільні авіакомпанії не сплять і завжди у пошуку "вільних агентів". За словами фахівців Центру соціальної адаптації, окрім, звичайно, льотно-технічного складу, легше всього знайти роботу колишнім офіцерам виховних, тилових, фінансово-економічних структур Міноборони. А найважче – запасникам малих чи віддалених гарнізонів, служба яких була напряму пов'язана з бойовою підготовкою.

У райцентрах чи селах і без колишніх військових величезні проблеми з роботою. Більше того, військова частина у таких місцевостях – рятівний острівець для працевлаштування місцевого населення. Йдеться про службу за контрактом чи працівником Збройних Сил. Тому там є потреба у посиленій увазі соціальних працівників, служб зайнятості і, звичайно, центрів адаптації військовослужбовців. Це питання завжди на олівці у працівників Міжрегіонального Центру соціальної адаптації звільнених військовослужбовців. І не лише на папері, а на реальних прикладах.

– Пригадую, під час розформування складів артилерійського озброєння у Семирічці Вінницької області, командир частини дивився на нас, як на подарунок долі, – розповідає Юрій Московчук, – адже ми на місці організували роботу викладацького персоналу та процес навчання. Погодьтеся ніхто не поїде за сотні чи навіть десятки кілометрів на стаціонарні місця навчання. Тут проблема коштів, житла, харчування. Тому перенавчання та підготовка військовослужбовців на місцях є ключовим питанням і ми спроможні забезпечити цей процес. Однак є й такі командири, котрі не йдуть на контакт. Мало того, кажуть за всіх, що не бажають брати участі у цьому проекті.

Звісно, у кожного своя думка щодо соціальної адаптації військовослужбовців та членів їхніх сімей. Можна зрозуміти і скептичне налаштування людей. Адже, мабуть, усіх дратує нескінченне (з часів незалежної України) реформування, "переформування", оптимізація і цілковита невизначеність, а ще більше – обіцянки на майбутнє. Багато хто не розуміє: для чого йому ті курси з соціальної адаптації чи просто не хоче витрачати час на кількамісячні заняття.

"А ніхто, зрештою, нікого за вуха не тягне", – заявляють у Центрі. Навчання тут безкоштовне, викладачі професійні, з акредитованих українських вишів, а по закінченню навчання випускники отримують свідоцтва про освіту державного зразка та сертифікати Міністерства соціальної політики й ОБСЄ. В такому випадку у народі кажуть: "А чому б ні, нехай лежить, їсти не просить". Об'єктивно кажучи, ті сертифікати, а головне – знання, здобуті на курсах, суттєво допоможуть більш старшому поколінню. Молодь у нас і так все хапає на льоту, а людям бальзаківського віку (35 і вище), які виховувалися і здобували освіту на зламі епох (розвал СРСР), інколи доводиться опановувати елементарні речі в користуванні комп'ютером... Таких слухачів у Центрі навчать бути з комп'ютером на "Ти": орієнтуватися в мережі, працювати з

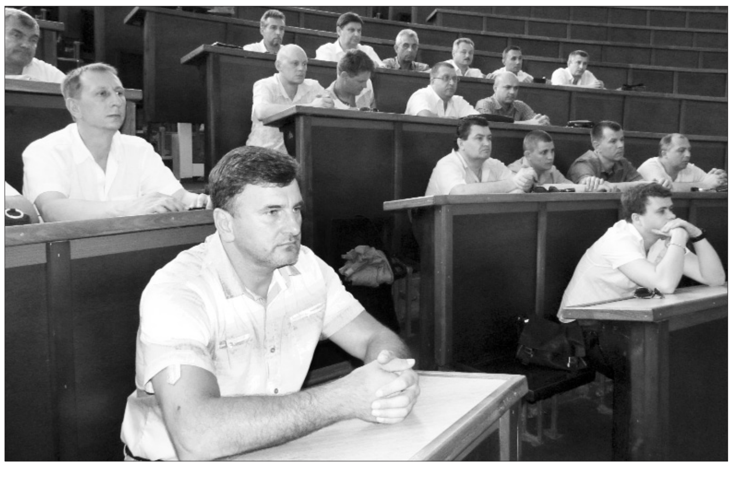
Дипломи та впевненість "запасникам"

У Національному технічному університеті "Харківський політехнічний інститут" (НТУ "ХПІ") відбувся черговий випуск 69 колишніх військовослужбовців, які протягом останніх декількох років звільнилися у запас чи відставку. Протягом останніх трьох місяців вони успішно навчалися на курсах перепідготовки військовослужбовців запасу за міжнародною програмою НАТО – Україна: "Партнерство заради миру". Так, дві групи слухачів за спеціальностями: "менеджмент підприємницької діяльності" та "комп'ютерні мережі і системи" навчалися в обласному центрі. Перепідготовкою ж 22-х осіб за комп'ютерним напрямком викладачі НТУ "ХПІ" займалися у Чугуєві на базі Товариства сприяння обороні України.

– Програма, за якою захисники Вітчизни, здобувають у нас другу спеціальність розрахована на 500 годин, – пояснює куратор реалізації міжнародної програми у НТУ "ХПІ" Михайло Солощук. – Приємно констатувати, що з 2009 року у нашому університеті перепідготовку пройшли вже близько 700 осіб. Фінансову сторону реалізації міжнародного проекту з перепідготовки "запасників" повністю узяли на себе уряди двох країн-членів північноатлантичного альянсу: Королівства Нідерланди та Королівства Данії.

На урочистому випуску слухачів курсів перепідготовки військовослужбовців були присутні менеджер програм з перепідготовки військовослужбовців за програмою НАТО – Україна "Партнерство заради миру" Крістофер Штаудт, виконуючий обов'язки заступника Харківського обласного військового комісара майор Дмитро Поткін, заступник начальника Міжгалузевого інституту післядипломної освіти НТУ "ХПІ" Юрій Паржин та інші.

– Незабаром виповниться 14 років, як в Україні впроваджено різні соціальні програми за підтримки НАТО. За цей час ціле військо – понад 5,5 тисяч колишніх військовослужбовців Збройних Сил отримали знання за цивільними спеціальностями, на які у суспільстві є попит. Приємно, що значна частина наших підопічних – мешканці Харківської, Луганської та Донецьких областей. Сподіваюся, нові професії допоможуть їм зробити кар'єру у цивільному житті і додадуть впевненості у власних силах, – зазначив Крістофер Штаудт.

Після коротких привітань, випускники отримали сертифікати міжнародного зразка про здобуття спеціальностей за двома напрямками. У святковому строю випускників дванадцятого у НТУ "ХПІ" набору слухачів був полковник медичної служби у відставці Олександр Малиш. Для нього ця подія стала знаковою і довгоочікуваною.

– Я веду активну суспільну діяльність і стою на захисті прав військових лікарів. Приміром, я працюю над питаннями соціальної адаптації військових лікарів і молодшого медичного персоналу. Тому вивчення порядку організації і проведення подібних курсів мені пішло на користь. Сподіваюся, такі міжнародні організації, як НАТО або вітчизняні благодійні фонди допоможуть мені реалізувати на Харківщині мої абсолютно реальні плани, – розповів випускник.

На завершення церемонії вручення документів про закін-

офісними програмами та інше.

Крім того, тут навчають основам малого бізнесу та підприємництва, менеджменту організацій та підприємств, готують до роботи адміністраторами, кадровими, соціальними працівниками, обліковцями, секретарями, автослюсарями, спеціалістами з охорони праці та іншими спеціальностями. Варто додати, що можливості Центру адаптації дещо ширші. Тут проходять перепідготовку не лише військовослужбовці, а й члени їх сімей. Загалом Центр має можливість здійснювати перенавчання за більш ніж 30-ма ліцензованими напрямками та спеціальностями.

А тепер мовою цифр. За сім років існування Міжрегіонального Центру соціальної адаптації звільнених військовослужбовців та курсової підготовки цивільного населення перепідготовку пройшли більше трьох з половиною тисяч осіб, а точніше 2271 військовослужбовець та 1424 цивільні особи. Враховуючи те, що Центр охоплює лише 11 військових гарнізонів, результат більш ніж переконливий. І одразу до головного – яка ж кількість слухачів знайшла роботу? За достовірною інформацією працівників Центру, працевлаштувалося 83 відсотки людей. Чим не показник?!

Під час навчання в Центрі слухачі безкоштовно забезпечуються навчально-методичними матеріалами та підручниками в електронному чи друкованому вигляді, доступом до Інтернету, копіювальною технікою та бібліотечним фондом навчальних закладів. А з листопада 2009 року в Міжрегіональному Центрі, за сприянням місцевих органів влади та Міжнародного фонду "ЄвроАзія", громадської організації "Центр-Поділля-Соціум", для людей літнього віку на безоплатній основі діє Вечірній народний університет "Третій вік". За цей час пройшли перенавчання п'ять груп: 63 пенсіонери віком від 55 та 60 років.

Однак, у кожній справі є й зворотна сторона медалі, а саме – проблеми, з якими найчастіше стикаються військовослужбовці при роботі в цивільних структурах. Одним словом – це психологічний фактор. Переоцінка своїх організаторських можливостей.

– Передусім така тенденція спостерігається у керівного складу, – каже Юрій Московчук. – Це невміння нерепресивно і безконфліктно працювати з цивільним персоналом. Саме з цієї причини звільнилося до 80 відсотків непідготовлених військовослужбовців. Перебороти психологічні проблеми – одне з головних завдань початкового етапу адаптації звільнених військовослужбовців.

В умовах напруженості в соціальній сфері держави, проведення заходів адаптації з військовослужбовцями, що плануються на звільнення, значно сприяє вирішенню їх соціальних питань, підвищує авторитет держави та міжнародних інститутів, які займаються цією справою. Це особливо важливо в умовах подальшого скорочення Збройних Сил України, зокрема особового складу віддалених гарнізонів оборонного відомства.

Наприкінці минулого року чисельність війська становила близько 184 тисяч осіб із 45 тисячами працівників включно. Як не раз декларувало керівництво Міноборони, під кінець 2017 року ця цифра має дорівнювати 110 тисячам чоловік. Є над чим замислитись і законотворчим органам, і тим, хто виділятиме кошти на Державну програму реформування. А вона передбачає близько 130 мільярдів гривень протягом п'яти років. Значну частину цієї суми мають становити видатки на соціальні гарантії військовослужбовцям, які підуть у відставку чи запас.

Мабуть, ні в кого не виникає сумнівів, що уся ця "армія" молодих пенсіонерів кинеться шукати нову роботу... Тому процес адаптації військовослужбовців – важлива державна справа, яка вимагає індивідуального підходу до кожної людини і не терпить шаблонності та формалізму.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

чення курсів перепідготовки в одному з приміщень університету відбувся традиційний ярмарок вакансій, організований обласним центром зайнятості. В ході спілкування з потенційними роботодавцями кожен з випускників отримав змогу знайти посаду за новим фахом.

Дмитро Горбунов. м.Харків. Фото автора.

Релігійне виховання в армії

Церква ще з давніх часів була тісно пов'язана з військовими формуваннями, підтримувала їх та молилася за перемогу на полі битви. Який залишитися християнином на війні? Як виражений зв'язок армії та церкви сьогодні, в часи, коли вона офіційно відділена від держави? Як має проводитися співпраця Церкви і армії у ХХІ-му столітті? Саме на ці питання дедалі частіше доводиться шукати відповіді й церковним ієрархам, і посадовцям Міністерства оборони України.

Слід зазначити, що релігія завжди була присутня у армії. В усі часи, у всіх державах представники провідних релігій активно співпрацювали з військовими. Україна – не виключення з правила. Русь прийняла християнство 1025 років тому. І до сьогодні найбільше українців зараховують себе саме до цієї релігії. Тому ставлення саме православної церкви до військової організації суспільства на сьогодні є визначальним у формуванні взаємодії армії та церкви.

Співпраця Церкви і армії сягає корінням давніх часів і залишилася до сьогоднішніх днів. Одними з перших, хто прийняв християнство в Київській Русі було княже військо. Деякі воїни не просто охрещувалися, а навіть приймали чернецтво, наприклад Ілля Муромець. Уславив себе воїнськими подвигами монах Олександр Пересвіт. Здобутками на полі битви та вірності Богу ці воїни зачисленні до ліку святих.

Не менш важливу роль Церква відігравала і в добу козацтва. На Січі був побудований православний храм, і щоб стати козаком, кандидат мав правильно хреститись і знати певні молитви. Козаки ходили кожної неділі до церкви, та слухали настанови священика.

Така взаємодія Церкви і війська відбувалася протягом століть, аж до тієї пори, коли до влади прийшли більшовики. Обізвавши релігію опіумом для народу, вони перш за все відрізали її від війська, замінивши вікові духовні традиції своїми ідеологічними повчаннями. Бувало й таке, що солдат відправляли руйнувати храми та знищувати священиків. Ці дії сприяли поширенню атеїзму у армії. Але чи може бути сильною та справедливою армія без Бога? Звичайно ні! Це розуміли багато з військових, тому навіть потайки, під страхом смерті молилися, носили хрестики та охрещували дітей. Життєдайний вплив християнства Радянська армія відчула у часи Другої Світової війни. Було дещо зменшено тиск на релігійні переконання солдатів. Як говорить народ, "На війні атеїстів не буває". Проте у організаційному плані у війську нічого не помінялося. В кожній частині, підрозділі залишалися замполіти, які повинні були навчати солдат нової комуністичної релігії.

По-новому складатися стосунки церкви та війська почали разом з творенням нашої армії та держави. Прийняття присяги на вірність українському народові у 1992 році в частинах, як правило, освячувалося урочистою месою представника духовенства, нерідко – кількох єпархій. Ця традиція збереглася, і сьогодні жодна урочиста подія не обходиться без участі священнослужителів. У багатьох частинах відкриті храми та каплиці. У багатьох єпархіях були утворені структури, призначені для роботи з особовим складом військових формувань, взаємодії з Міністерством оборони України. Церква намагається забезпечити військовослужбовців спеціальною духовною літературою.

– Відносини між Церквою та Збройними Силами України полягають у регулярних спілкуваннях з військовослужбовцями. Також на запрошення командирів частин ми відвідуємо частини на початку навчального року, на складання присяги та на великі свята. Наші священики щороку виїжджають у відрядження з миротворчим контингентом до країн Африки. Хочу наголосити про велику необхідність присутності священика в бойових умовах. Іншим аспектом нашої праці є відвідування закордонних конференцій блоку НАТО для обміну досвідом, – розповів заступник начальника військового відділу Вінницької єпархії Української православної церкви Московського патріархату протоієрей Сергій Ковтун.

Також вже в перші роки незалежності України Церква почала готувати військових священиків – капеланів, які проводять певну духовну діяльність серед військових. Капелан, на відмінну від звичайних священиків має бути морально і фізично особливо підготовлений, адже дуже часто вони відправляються на бойові дії разом з солдатами.

– Військовий священик має бути взірцем для солдат, його проповіді мають підтримуватися його діями, він має забезпечити участь кожного солдата у літургійному житті. Відвідування військових частин має проводитись священиком не раз у рік, а регулярно. Постійними мають бути особисті розмови солдат з священиком. Капелан має знати, що лежить на душі в кожного військовослужбовця, має дати відповіді на його питання, та розвіяти усі сумніви, потішити, підбадьорити, – так охарактеризував бачення представників Церкви у війську секретар Вінницької єпархії Української православної церкви Київського патріархату протоієрей Ігор Сіранчук.

Дехто помилково вважає, що християнство – це релігія для слабких, для тих, хто постійно підставляє щоки ворогам. Проте слід зазначити, що коли б християни були безпорадними та слабкими духом, то чи стало б християнство світовою релігією? Звісно, що ні. Та й сьогодні ми знаємо чимало прикладів, коли саме християни підтримують мир на землях, де переважна більшість населення – представники інших світових релігій, що не можуть жити в мирі. Косово, Ірак, Ліван, Африка... Це адреси лише найбільших миротворчих місій України

Щоправда деякі проповідники засуджують військову службу, як противну Богові. Але таких сект не багато. Сама ж Церква допускає військову службу, як захист своєї Батьківщини. В історії церкви є чимало воїнів, котрі за свої діяння на полі бою були прославлені як святі. Церква вчить, що кожен християнин має прагнути не війни, а миру, але якщо війни не вдалось уникнути, то воїни мають захищати свій народ. Христос заповідав нам: "Немає більшої любові, як віддати життя своє за іншого". Тому оборона свого краю, на полі бою не забороняється Богом, а навпаки, благословляється. Проте військова справа – завжди насильство. І християнин завжди повинен відчувати тонку грань, що відділяє благородну справу захисту Вітчизни від бездушної жорстокості до ворогів.

Секретар Вінницької єпархії Української православної церкви Київського патріархату протоієрей Ігор Сіранчук, говорячи про це, зокрема, зазначив: "Дуже важливим аспектом є те, що має пам'ятати воїн-християнин, коли виходить на поле битви – передусім він повинен залишатися людиною, не мати надмірно невиправданої агресії, адже християнин на війні творить справедливість, а не стає носієм якоїсь злоби та ненависті. Кожен воїн має залишатися насамперед вірним своїй вірі та Батьківщині, саме цьому нас вчить Церква. Війна сама по собі є злом, і завданням кожного воїна-християнина є не дати потопити себе в цьому коловороті зла, звірства та байдужості. Церква завжди величала великих воїнів, які віддали своє життя за свій народ, свою землю. Водночас Церква всяко засуджує мародерство, вбивства невинних. Звичайно, війна без цього не обходиться, але потрібно намагатися цього уникати. Це має пам'ятати, як і духовний наставник військових так і сам солдат".

Військовий капелан протоієрей Володимир Кошарко, який брав участь у одній з миротворчих місій в Іраку, висловив таке бачення ролі священика під час виконання завдань сучасними військовими – особовим складом миротворчих місій: "Побувши серед військових і відчувши складність стосунків, звичайно, старався і в проповідях, і в особистих розмовах акцентувати увагу на тих дійсно братських стосунках, які повинні бути радше на ділі, ніж на слові".

11 листопада 2008 року в Києві, в Міністерстві оборони України, уповноважені представники семи Церков та релігійних організацій України підписали меморандум про співпрацю у справах душпастирської опіки військовослужбовців України. Таке рішення було дуже важливим кроком до взаєморозуміння, адже на сьогоднішній день в одній частині можуть проходити службу і православні, і католики, і мусульмани. Православна Церква й інші релігійні організації разом з Міністерством оборони України мають забезпечити право кожного солдата сповідувати свою релігію.

Непереможною буде та армія, яка буде з Богом. Тому на сьогоднішній день триває плідна співпраця між Міністерством оборони України та Радою у справах душпастирської опіки. На території військових частин створюються каплички (невеликі храми), де б вірні могли б молитися та просити у Бога захисту, а також розмовляти зі священиком на різні духовні теми. Тренування та військові навчання допоможуть солдатам стати сильними та вправними фізично, а плекання у війську духовного та літургійного життя зроблять армію непереможною внутрішньо, духовно.

Євгеній Ільчук.

ПОСТАВКИ

Перший серійний A400M передадуть ВПС Франції 12 липня

Перший серійний військово-транспортний літак A400M (MSN7) "Атлас" буде передано ВПС Франції 12 липня 2013 року. Про це на салоні Ле-Бурже повідомили в компанії "Еірбас мілітарі".

Цей літак візьме участь у прольоті над Єлисейськими полями під час проведення військового параду 14 липня, коли Франція відзначатиме своє головне національне свято – день взяття Бастилії.

Пілотувати літаки цього типу будуть екіпажі льотчиків, що зараз проходять спеціальну підготовку в льотно-випробувальному центрі ВПС Франції.

Другий літак A400M планується поставити ВПС Франції в кінці року.

РИНОК ЗБРОЇ

США відзвітували про постачання зброї до інших країн

США представили в ООН дані про те, куди вони експортували озброєння в 2012 році і які були обсяги американського військового експорту. Основні поставки здійснювалися в Єгипет, Республіку Корею, Ірак, але серед списку є і країни колишнього СРСР. Повний перелік представлений на офіційному сайті реєстру ООН.

У Єгипет США поставили 149 танків M1A1 і сім літаків F-16 у двох різних модифікаціях. Ірак отримав 449 бронетранспортерів M113A2, тридцять командно-штабних машин M577A2 і 28 САУ M198. Республіка Корея закупила три літаки F-15K, 144 ракети RIM-66G, 4 пускові установки для керованих ракет і, крім того, у зведеній таблиці фігурує 16 "стандартних ракет" неуточненого типу. Ракети RIM-162 ESSM поставлені до Німеччини, Канади і Норвегії.

У числі інших країн фігурують як традиційні союзники США (Австралія, Великобританія, Ізраїль, Канада і Туреччина), так й Ірак з Афганістаном, якому продали 105 мінометів M69A югославського виробництва калібром 82 міліметри. З країн колишнього СРСР у переліку присутні Латвія (10 мінометів M252) і Естонія (ті ж міномети, але вже 58 одиниць). Одиничні поставки вертольотів здійснювалися в Таїланд (AH-1F) і Японію (AH-64D), один літак F16-C отримав Пакистан.

Частка США на світовому ринку озброєнь оцінювалася експертами в 30 відсотків. Друге місце в світі з експорту зброї займає Росія (26 відсотків), а Південна Корея і Пакистан названі в числі найбільших імпортерів.

ПЕРСПЕКТИВА

Південна Корея має намір придбати 60 сучасних винищувачів

Міністерство оборони Республіки Корея має намір придбати 60 сучасних літаків за ціною не більше 7,3 мільярда доларів. За контракт боротимуться Boeing, Lockheed Martin і європейський консорціум EADS.

Схвалена корейським парламентом сума не дозволяє військовим витратити на один винищувач більше 122 мільйонів доларів. Це дещо менше, ніж вартість американських винищувачів п'ятого покоління F-35 (153 мільйони без озброєння), проте розробник цього літака, Lockheed Martin, не тільки бере участь у тендері, але й обіцяє допомогти у розробці та запуску військових супутників зв'язку.

Інша компанія, Boeing, пропонує F-15SE, модифікацію винищувача F-15. Незважаючи на те, що F-15 був розроблений ще в 1970-х роках, F-15SE Silent Eagle пройшов глибоку модернізацію, що дозволяє віднести його до покоління "4 + +". Вартість одного літака оцінюється приблизно в сто мільйонів доларів, і, крім того, Boeing готовий у разі підписання контракту укласти низку договорів з корейськими виробниками комплектуючих.

Європейський концерн EADS зі своїм Eurofighter Typhoon вартістю близько 123 мільйони, який теж належить до покоління "4 + +", готовий вкласти два мільярди доларів в окремий проект з розробки разом з Республікою Корея винищувачів п'ятого покоління.

За інформацією Defense News, аналітики оцінювали шанси європейських компаній, як не надто високі у зв'язку з тим, що РК є союзником США і віддає перевагу американським виробникам. А в січні 2013 року тендер на закупівлю вертольотів виграла італійська компанія Agusta Westland, яка обійшла фірму, що вважалася фаворитом Сікорського.

ЗАКУПКИ

Підтвердилася продаж десяти Су-25 Болгарією до Грузії

У реєстрі ООН з'явився офіційний звіт Болгарії про експорт озброєнь. Згідно з цими даними, Болгарія продала Грузії в 2012 році десять літаків Су-25. У примітках зазначено, що всі літаки повністю виробили свій ресурс і продані як "джерело для ремонту". За оцінками неофіційного блогу Центру аналізу стратегій і технологій, це може означати перепродаж в одну з африканських країн після ремонту на Тбіліському авіазаводі.

Раніше про продаж шести списаних літаків Су-25 писало болгарське інтернет-видання Pan.bg. Вказувалося, що штурмовики продавалися за стартовою ціною близько ста тисяч болгарських левів кожен і були продані за 8080000 левів (близько 30 мільйонів рублів за кожен літак). Це підтверджує їх фактичну непридатність для експлуатації.

Літаки були передані Болгарії СРСР у 1985-1988 роках в експортному варіанті Су-25К; штурмовики розроблялися в першій половині 1970-х років і призначалися для підтримки наземних військ. Су-25 використовувалися в ряді збройних конфліктів від війни в Афганістані 1979-1989 років до конфлікту серпня 2008 року в Південній Осетії. Тоді грузинською стороною були збиті три російських Су-25, а грузинські ВПС втратили, як мінімум, два таких літаки. На озброєнні ВПС Грузії, за даними "Закордонного військового огляду", в 2011 році знаходилося 12 Су-25 різних модифікацій. Версія про можливий перепродаж в одну з африканських країн заснована на продажі країнами колишнього СРСР літаків в Кот-д'Івуар, Еритрею, Ефіопію, Демократичну Республіку Конго і Судан, де вони використовувалися в різних конфліктах.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

"Алмаз-Антей" вперше показав ЗРК "Вітязь"

Концерн "Алмаз-Антей" вперше продемонстрував зенітний ракетний комплекс "Вітязь", повідомляє РІА "Новости". Комплекс був продемонстрований у приміщенні Обухівського заводу в Санкт-Петербурзі під час візиту на завод президента РФ Володимира Путіна.

За словами генерального директора "Алмаз-Антея", в 2013 році "Вітязь" буде переданий на випробування в Міноборони РФ. Він зазначив, що комплекс протиповітряної оборони створюється як заміна ЗРК С-300.

"Вітязь" являє собою самохідну пускову установку, яку комплектують ракетами середньої і малої дальності. ЗРК працює спільно із всеракурсним радаром і командним пунктом на базі автомобіля БАЗ.

Раніше повідомлялося, що до кінця 2020 року Збройні сили Росії отримають не менше 30 комплексів "Вітязь". ЗРК увійде до складу повітряно-космічної оборони нарівні з комплексами С-400 і С-500.

Партію Як-130 приготували до відправки в Сирію

ДОМОВЛЕНОСТІ

Навчально-бойові літаки Як-130, замовлені раніше Сирією, готові до відправки замовнику. Про це з посиланням на джерело в російській делегації на "Ле-Бурже" повідомляє РІА "Новости".

Літаки вже побудовані підприємством "Іркут" і стоять на майданчику заводу. За словами джерела, поки що виготовлені тільки планери, в які при отриманні позитивного "політичного рішення" встановлять двигуни і авіоніку, після чого відправлять до Сирії. Контракт на поставку Як-130 був підписаний ще в грудні 2011 року, тому 18 червня на прес-конференції за підсумками саміту Великої Вісімки президент Росії Володимир Путін заявив, що постачання зброї до Дамаску здійснюється у відповідності до міжнародного права.

Аванс за перші шість літаків у розмірі близько ста мільйонів доларів було перераховано в червні: про це повідомляла газета "Коммерсант".

Як-130 дозволяє навчати льотчиків пілотуванню винищувачів п'ятого покоління і покоління "4 + +". Вартість одного літака при цьому майже на порядок (15 мільйонів доларів проти 100-150) менша вартості бойових винищувачів. Встановлена на борту цифрова система керування дозволяє імітувати поведінку інших літаків, в той час як "скляна кабіна" (замість електромеханічних приладів використані багатофункціональні дисплеї) дає можливість моделювати навіть інші кабіни.

За своїми технічними характеристиками, включаючи швидкість, дальність і практичну стелю, Як-130 помітно поступається бойовим літакам, хоча й існує практична можливість установки на нього 3000 кілограмів озброєння на шести точках підвіски.

НА ОЗБРОЄННЯ

Румунія закупить F-16 в Португалії

Уряд Румунії опублікував перший офіційний документ, що містить інформацію про придбання винищувачів F-16, призначених для заміни застарілих МиГ-21.

Згідно з документом, підписаним прем'єр-міністром Віктором Понта і Міністром оборони Мірча Душа, уряд Румунії дав добро на реалізацію першої фази проекту підвищення бойових можливостей ПС країни.

Грунтуючись на результатах аналізу, оптимальним рішенням, яке відповідає оперативно-тактичним вимогам і фінансовим можливостям, для першого етапу визнана покупка винищувачів F-16 MLU зі складу ПС Португалії. Дане рішення може бути реалізовано в найкоротший термін і, як наголошується, доступно з фінансової точки зору.

Загальна вартість оцінюється в 628 млн. євро (835 млн. дол.). Деякі авансові платежі будуть зроблені для придбання винищувачів в Португалії та логістичної підтримки в США. Запит про пропозицію на поставку 12 літаків F-16A/B MLU M5.2 буде направлений уряду Португалії.

Американський уряд надасть деякі послуги і поставить ряд компонентів в рамках програми "Іноземні військові продажі". США здійснить постачання озброєння, боєприпасів, матеріально-технічного забезпечення і навчання пілотів. Місцем дислокації F-16 стане авіабаза в Фетешті на південному сході Румунії.

МИРНИЙ КОСМОС

Білорусь збирається вступити в комітет ООН з космосу

Комітет ООН з використання космічного простору в мирних цілях 21 червня розглянув питання про прийняття Білорусії в свої члени і рекомендував включити його до порядку денного Генасамблеї ООН для затвердження.

У роботі 56 сесії Комітету, яка проходила у Віденському міжнародному центрі, взяла участь делегація Білорусі, очолювана головним ученим секретарем НАН Білорусі Сергієм Кіліним.

Кілін підкреслив, що Білорусь готова до міжнародного співробітництва в галузі використання космічного простору в мирних цілях. Республіка підписала і ратифікувала Договір з космосу, Угоду про рятування космонавтів, Конвенцію про міжнародну відповідальність за шкоду, нанесену космічними об'єктами, Конвенцію про реєстрацію об'єктів, що запускаються в космічний простір.

Національна космічна програма Білорусі передбачає мирне дослідження та використання космічного простору.

На даний момент реалізується проект зі створення Національної системи супутникового зв'язку і мовлення з використанням геостаціонарного білоруського супутника. Планується також створити єдину з Україною, Казахстаном і Росією систему навігаційно-часового забезпечення.

У Білорусі тривають роботи над створенням системи стандартизації в космічній сфері діяльності, засновані на системі європейських стандартів ECSS. Республіка має багату і тривалу історію дослідження космосу. Тут досить згадати Петра Климука, Володимира Коваленка, Олега Новіцького і Бориса Кіта, а також той факт, що апарати, створені в Білорусі, застосовувалися на різних орбітальних станціях, у тому числі МКС, пише Белта.

ПЛАНИ

Білорусь і Росія створять нове угруповання супутників

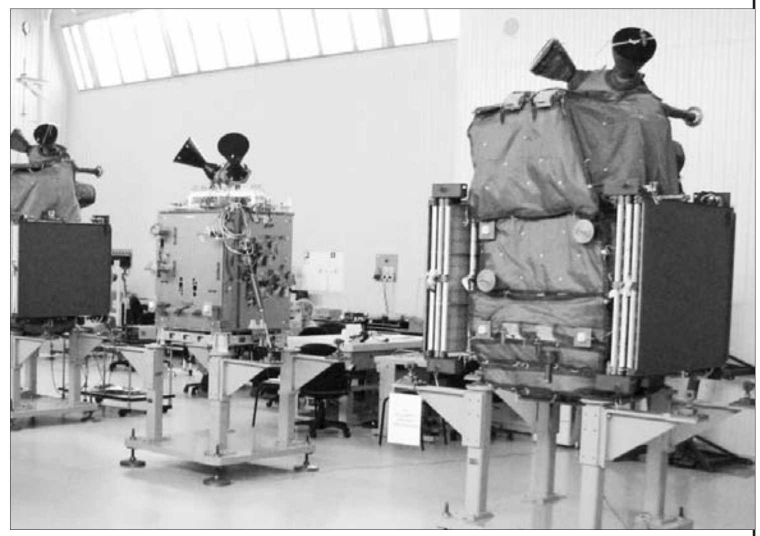
Білорусь і Росія мають намір створити нове супутникове угруповання з роздільною здатністю 1 м, повідомив керівник апарату НАН Білорусі Петро Вітязь.

"Ми обговорюємо з росіянами питання про створення угруповання з роздільною здатністю один метр і зі смугою захоплення 40 кілометрів", – сказав керівник апарату НАН Білорусі.

За допомогою нового угруповання з поліпшеними технічними характеристиками країни мають намір забезпечити свої потреби в високодетальній зйомці.

Крім того, Росія і Білорусь мають намір посилити трьома новими супутниками угруповання, яке вже займається моніторингом поверхні Землі.

Зараз до нього входить білоруський космічний апарат (БКА) і російський аналог – "Канопус-В", які були запущені з космодрому

Байконур 22 липня 2012 року. Їх роздільна здатність становить більше 2,1 метра.

"Дане питання знаходиться на стадії обговорення", – заявив директор підприємства "Геоінформаційні системи" Національної академії наук Білорусі Сергій Золотий.

При цьому він пояснив, що для постійного моніторингу всієї поверхні Землі необхідно розташувати на орбіті 5-6 супутників, повідомило РІА "Новости".

КОСМОКОНВЕРСІЯ

"Сатана" зможе боротися з космічними погрозами після доопрацювання

Міжконтинентальна балістична ракета, наприклад, така, як "Воєвода" (за класифікацією НАТО "Сатана"), може використовуватися для знищення невеликих космічних тіл розміром до 100 метрів, що загрожують Землі, якщо цій ракеті додати додатковий розгінний блок, повідомив РІА "Новости" провідний науковий співробітник ВАТ "Державний ракетний центр (ГРЦ) імені академіка В.П. Макєєва" (місто Міас Челябінської області) Сабіт Саїтгарай. Доопрацьована таким чином ракета зможе ліквідовувати об'єкти, виявлені за п'ять-шість годин до передбачуваного моменту зіткнення із Землею.

"Для боротьби з об'єктами малих розмірів, які раптово виявляються на навколоземній орбіті, можливе застосування ракет-носіїв, що створюються на базі міжконтинентальних балістичних ракет на штатному рідкому паливі на основі гідразину типу "Воєвода", які можуть десять і більше років знаходитися в стані готовності до пуску, після їх деякого доопрацювання", – сказав С.Саїтгарай.

Він зазначив, що паливо, яким заправляють космічні ракети-носії типу "Союз" та інші, довго не зберігається, і їх необхідно заправляти перед стартом. На підготовку такої ракети до пуску потрібно кілька днів, тому вони не підходять для знищення дрібних небесних тіл, які можна виявити лише за кілька годин до зіткнення з Землею.

АМБІЦІЇ

В Ірані відкриється перший в країні космодром

До закінчення терміну повноважень нинішньої адміністрації Ірану в серпні, на території країни буде відкрито перший космодром, повідомляє інформаційне агентство Mehr News з посиланням на міністра оборони Ірану Ахмада Вахіді.

За словами Вахіді, в найближчі тижні з космодрому планується здійснити запуск ракетоносіїв, які виведуть на орбіту кілька супутників. З космодрому імені Імама Хомейні здійснюватиметься запуск як іранських супутників, так і супутників інших країн регіону.

Раніше Іран відкрив Центр дослідження та моніторингу космічного простору для підвищення безпеки іранських космічних систем і дослідницьких супутників, що пролітають над країною. Центр буде координувати рух супутників, а також ділитися накопиченою інформацією з іншими країнами, заявив міністр оборони Ірану Ахмад Вахіді.

Як повідомив глава космічного агентства Ірану Хаміда Фазелі, країна запустить власний супутник зв'язку у космос протягом п'яти найближчих років.

Розробка і виробництво супутника обійшлися в $ 70 млн. Запуск – у 30 млн, і до цієї суми треба додати ще 40 млн для передачі функціональних блоків.

Іран запустив свій перший супутник, під назвою "Омід" ("Надія") в лютому 2009 року. У червні 2011 року на орбіту був виведений супутник "Рашад" ("Спостереження").

У лютому 2012 року Іран успішно запустив свій третій вітчизняний супутник під назвою "Навід" ("Обіцянка"). Восьмого лютого 2012 р. Іран отримав першу фотографію, зроблену супутником "Навід".

У рамках своєї космічної програми Іран планує запустити супутник "Фаджр" ("Світанок") у найближчому майбутньому. "Фаджр", який являє собою розвідувальний супутник, що працює на енергії Сонця, стане першим іранським супутником нового покоління, запущеним в космос, повідомляє сайт trend.az.

ЗАЯВИ

Готовність Ariane-6 не означатиме негайної відмови від російських "Союзів"

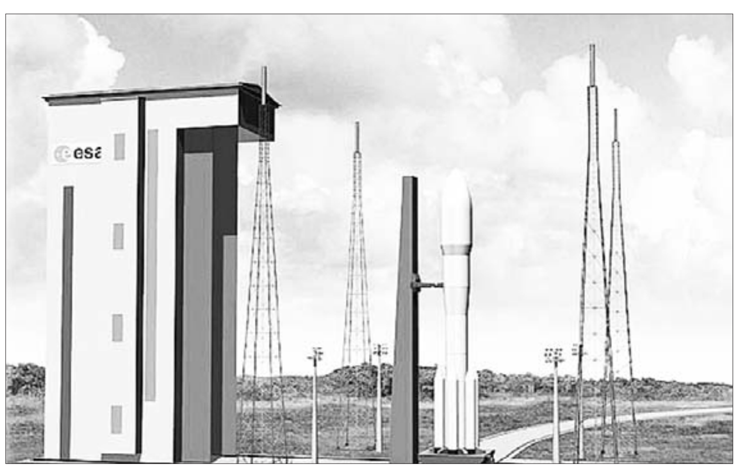
Готовність європейської ракети-носія "Аріан-6" не означатиме негайної відмови від російських ракет "Союз-СТ", що запускаються з космодрому Куру у французькій Гвіані. Про це повідомив офіційний представник компанії "Аріанспейс" Маріо де Лепін.

"З космодрому Куру вже були виконані п'ять стартів "Союзів", і ми розраховуємо провести ще три запуски в цьому році", – відзначив де Лепін.

"Заплановане число запусків "Союзу" – 3-4 щороку", – сказав офіційний представник "Аріанспейс". Він додав, що на кількість пусків впливає не тільки готовність РН, а й космічного апарату.

Відповідаючи на запитання – до якого року Європейське космічне агентство (ЄКА) планує використовувати російські ракети, де Лепін, сказав: "Ми розраховуємо проводити запуски "Союзу", принаймні, до 2025 року".

Готовність створюваної європейцями нової ракети "Аріан-6" також не означатиме негайного відмови від російських ракет. "Спочатку триватиме одночасне використання, ми не маємо наміру відразу ж відмовлятися від "Союзу" або "Аріан-5". Ми хочемо ввести "Аріан-6" поступово на ринок і подивитися на результат", – пояснив він.

Крім того, де Лепін зазначив, що в даний час йдуть переговори з Роскосмосом з резервування певної кількості "Союзів-СТ" для запуску з французької Гвіани на наступні роки. "11 запусків "Союзу" ми вже придбали, зараз хочемо купити ще", – сказав він.

КОНФЕРЕНЦІЇ

Проблеми розробки ракетно-космічної техніки обговорять на "ВТТВ – Омськ-2013"

Одним з ключових заходів ділової програми X Міжнародної виставки високотехнологічної техніки і озброєння "ВТТВ-Омськ-2013" стане Всеросійська конференція "Проблеми розробки, виготовлення та експлуатації ракетно-космічної техніки та підготовки інженерних кадрів для авіакосмічної галузі".

Вона пройде в Експоцентрі на другий день роботи "ВТТВ-Омськ-2013", 3 жовтня. У роботі конференції готові взяти участь представники науково – дослідного випробувального центру підготовки космонавтів імені Ю.О. Гагаріна. Це структурний підрозділ Федерального космічного агентства (Роскосмос) безпосередньо здійснює державні функції з відбору та підготовки космонавтів. Крім того, Центром проводяться науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи з тематики пілотованої космонавтики, забезпечення виконання спеціальної льотної підготовки космонавтів з використанням авіаційної техніки Центру.

УСЕ ДЛЯ НАУКИ

Південна Корея почала розробку двох геостаціонарних супутників

Республіка Корея (РК) приступила до реалізації програми створення двох південнокорейських супутників, призначених для виведення на геостаціонарну орбіту. Вони дозволять цілодобово вести метеоспостереження і відстежувати стан світового океану. Про це повідомило міністерство науки РК.

На це планується витратити 669700000000 вон (577600000 доларів). При цьому будуть створені метеорологічний супутник і космічний апарат для спостережень за поверхнею морів і океанів планети. Запуск планується відповідно на 2017 і 2018 роки, відзначають представники мінпауки РК.

Метеосупутник призначений для виявлення змін клімату в районі Корейського півострова і сусідніх країн покликаний поліпшити достовірність прогнозів погоди. За допомогою другого супутника вчені сподіваються виявляти важливі зміни в океанічному середовищі.

"Підписана сьогодні між чотирма урядовими відомствами угода не тільки забезпечить співпрацю у розробці цих проектів, але й дозволить створити новий ринок і робочі місця для висококваліфікованих фахівців у космічній індустрії", – заявив міністр науки Чхве Мун Гі.

Война!

Двадцать второго июня, Ровно в четыре часа...

Окончание. Начало в № 25.

Совсем по-иному разворачивались события к полосе Одесского военного округа. Враг атаковал 11 аэродромов; но почти везде получил решительный отпор и понёс потери. Наибольшего успеха достиг 67-й иап майора Рудакова. Это был лучший истребительный полк округа в предвоенный период, и первые бои подтвердили его репутацию. В 4 утра полк подняли по тревоге. Вскоре в направлении аэродрома Болгарика появился разведчик. Лейтенант Ермак взлетел на перехват и двумя очередями сбил его. Некоторое время спустя над аэродромом появились 9 (по другим данным – 10) бомбардировщиков. Им навстречу поднялась группа лейтенанта А.Мокляка на истребителях И-16. Ведомыми у него шли Ермак и Курочка. Перехватив бомбардировщики, группа рассеяла их. При этом ведущий сбил 1 самолёт, хотя не исключено, что эта победа принадлежит всему звену. Еще 3 вражеских машины уничтожили другие пилоты.

Потерпев две неудачи подряд и убедившись, что Болгарика – крепкий орешек, немецкое командование предприняло массированный налёт, в котором участвовало около 50 бомбардировщиков и 30 истребителей. Бомбардировщики шли волнами с интервалами в 2-3 минуты. Каждую девятку прикрывала шестерка Bf-109. В бой с ними вступил весь полк – пятьдесят И-16.

Разделившись на группы, наши пилоты атаковали одновременно бомбардировщики и их прикрытие. Строй противника сразу же нарушился. Было сбито 5 бомбардировщиков и 2 истребителя. В этом бою блестяще показал себя Александр Мокляк. Метким огнем он сбил два He-111 (по другим данным – S.M.81), а третий таранил и при этом погиб. Всё это происходило между 5 и 6 часами утра. Так на исходе второго часа войны А.Мокляк стал лидером среди советских пилотов по количеству побед. Всего за день 67-й иап уничтожил 16 самолётов противника (есть упоминания о 13 и 14 победах) в 117 боевых вылетах, потеряв 1 или 2 своих самолёта. Отличились лётчики Рагозин, Новицкий, Курочка, Ермак и другие.

Неудача постигла противника и во время налёта на аэродром Гросулово. В 5 часов 10 минут три девятки Ju-88 под прикрытием девяти В1-109 пытались отбомбиться по стоянкам СБ и Пе-2. Первая группа нападавших промахнулась, а второй помешал Афанасий Карманов. В районе Гросулово он оказался случайно, перегоняя МиГ-3 из полевого лагеря на основной аэродром в Кишинёве. Капитана А.Карманова не смутило многократное превосходство врага. Он с ходу сбил один "юнкерс" и рассеял остальных. Однако на него тут же навалились все девять истребителей прикрытия. Остаться живым после такой схватки – большая удача. Уцелеть вместе с самолетом – мастерство. А.Карманов сумел и то, и другое. Увертываясь от огня, он сам нападал, и 5 пулемётов его МиГа оказались эффективнее 36 стволов противника. Самолёт А.Карманова напоминал решето, но сел на своем аэродроме, а вот один из "мессершмиттов" догорал в окрестностях Гросулова. В 4-м иап отличились и другие пилоты. А.Покрышкин писал, что над Григориополем, Тирасполем и Кишинёвом пилоты полка сбили около 20 вражеских самолётов.

55-й иап под командованием майора В.Иванова базировался в Бельцах. В апреле, как и на многих аэродромах на западной границе, там начали строить бетонную ВПП, и три эскадрильи полка перелетели в Маяки. Одним из опытных пилотов был старший лейтенант А.Покрышкин. Война застала его звено на аэродроме в Григориополе. В Маяки он вернулся уже после первых налётов противника. Базировавшаяся в Бельцах 1-я эскадрилья капитана Ф.Атрашкевича оказалась неукомплектованной – кроме звена Покрышкина, отсутствовало звено Фигичева, несшее дозор у самой границы близ Унген. Туда же был вызван и Ф.Атрашкевич. В Кишинёве в штабе находился командир третьего звена К.Селиверстов. Оставшиеся 5 рядовых лётчиков во главе с командиром звена Мироновым и адъютантом эскадрильи Овчинниковым сделали всё, чтобы отразить налёт большой группы бомбардировщиков под прикрытием "мессершмиттов" (более 20 He-111 и 18 Bf-109). Но силы были неравны, и предотвратить налёт не удалось. На аэродроме погибло 2 человека, сгорел склад ГСМ, повреждено три МиГа. В воздушном бою наши пилоты сбили 2 "хейнкеля" и один "мессершмитт". Чуть позже Миронов сбил и разведчик-корректировщик Hs-126, лётчик А.Суров уничтожил Ju-88.

Всего же к концу дня 55-й иап одержал 10 побед. Особо отличился Ф.Атрашкевич, сбивший "мессершмитт" командира группы – майора с Железным крестом. Лишь отсутствие точной информации о дислокации штаба 27-й истребительной эскадры (JG-27) не позволяет с полной уверенностью утверждать, что сбитый майор был командир JG-27 Вольфганг Шельманн – второй по результативности ас в "Легионе Кондор" в период гражданской войны в Испании. Он открыл длинный список потерь гитлеровских асов на Восточном фронте.

Вместе с упомянутым выше 4-м иап над Кишинёвом сражались пилоты 69-го иап, где заместителем командира полка был один из известнейших советских асов в Испании Лев Шестаков. Полк входил в состав 21-й СмАД и базировался под Одессой. В первый день войны он потерь не понёс, а майор Л.Шестаков и капитан Асташкин сбили 3 самолёта: 2 Ju-88 были уничтожены над Кишинёвом, а Do-215 Асташкин сбил на подступах к аэродрому, одержав свою вторую победу.

Моисей Степанович Токарев начал войну в 131-м иап. 22 июня, патрулируя во главе девятки И-16 под Тирасполем, он встретил группу из 20 Ju-88, прикрываемых 12 Bf-109. В воздушном бою наши истребители расстроили боевой порядок противника и подбили два бомбардировщика, а один был сбит старшим политруком Токаревым.

Общий итог дня на юге оказался плачевным для агрессора. Уничтожив в воздухе и на земле 23 советских самолёта, враг потерял 40 своих, хотя эти цифры вряд ли точны: можно говорить о 50 сбитых вражеских машинах.

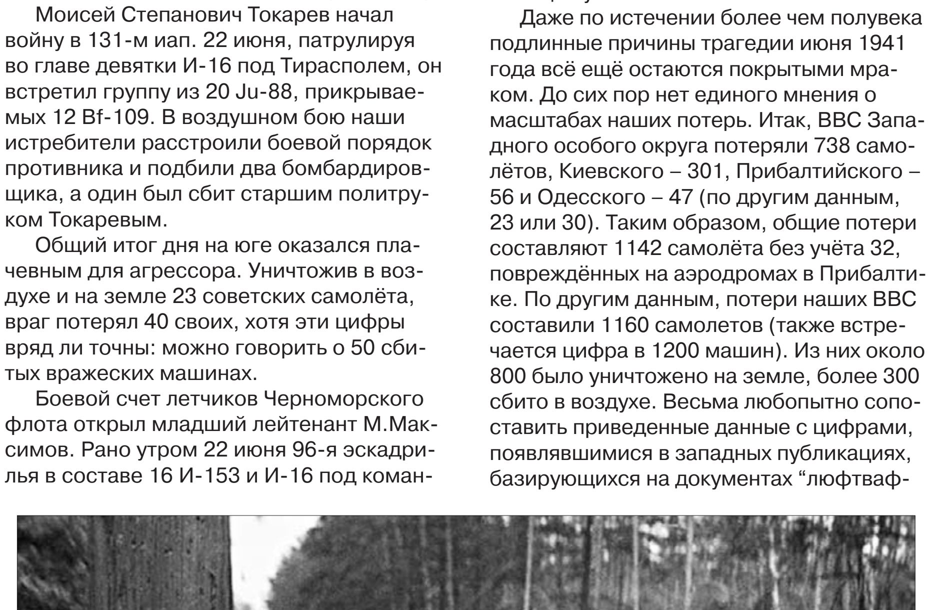
Боевой счет летчиков Черноморского флота открыл младший лейтенант М.Максимов. Рано утром 22 июня 96-я эскадрилья в составе 16 И-153 и И-16 под командой капитана А.Коробицына на подступах к Измаилу встретила 12 румынских бомбардировщиков. Наши лётчики сбили 5 самолётов. Кроме М.Максимова, личные победы одержали старший лейтенант А.Борисов и капитан А.Коробицын. Два самолёта совместными усилиями сбили Б.Маслов и А.Малиновский.

Счёт побед трудно "выудить" даже из наградных реляций. Ведь награждения производились, как правило, "за мужество и героизм, проявленные в боях", и количество сбитых машин врага при этом играло не главную роль. К примеру, А.Данилов получил орден Ленина за воздушный таран, а о четырёх его победах долгое время вообще не упоминалось. Та же ситуация и с А.Мокляком. Наш "первый ас" И. Кожедуб удостоен звания Героя Советского Союза только после 32-й победы, тогда как "Героя" присваивали за 12-16 сбитых.

Особым явлением дня стали воздушные тараны. По последним данным, 22 июня их совершили 15 лётчиков, из которых имена 14 известны. В многочисленных публикациях о них встречаются порой и противоречивые сведения. Единственное, с чем трудно согласиться, – с первенством тарана И.Иванова. Он совершил свой подвиг в 4 часа 25 минут, а Дмитрий Кокорев в 4 часа 15 минут утра. Однако Д.Кокорев почему-то оказался вторым. Это можно объяснить, скорее всего, идеологическими мотивами. Ведь Иван Иванович Иванов, кроме 100% русской фамилии, был еще и парторгом эскадрильи. Он же оказался и единственным среди 15 таранивших пилотов, удостоенных звания Героя Советского Союза.

Долгое время к числу пилотов, совершивших таран 22 июня, причислялся Н.Игнатьев, командир звена 728-го иап. В глаза сразу же бросается "большой" номер полка. Ведь сформированные в первые дни войны полки из лётчиков-испытателей получили порядковые номера 401 и 402, а следовательно 728-й сформировали позже. Это подтверждает и сам Н.Игнатьев. Он таранил Ju-88 над Харьковом месяц спустя – 20 июля.

Даже по истечении более чем полувека подлинные причины трагедии июня 1941 года всё ещё остаются покрытыми мраком. До сих пор нет единого мнения о масштабах наших потерь. Итак, ВВС Западного особого округа потеряли 738 самолётов, Киевского – 301, Прибалтийского – 56 и Одесского – 47 (по другим данным, 23 или 30). Таким образом, общие потери составляют 1142 самолёта без учёта 32, повреждённых на аэродромах в Прибалтике. По другим данным, потери наших ВВС составили 1160 самолетов (также встречается цифра в 1200 машин). Из них около 800 было уничтожено на земле, более 300 сбито в воздухе. Весьма любопытно сопоставить приведенные данные с цифрами, появлявшимися в западных публикациях, базирующихся на документах "люфтваф-

фе". Они оценивают наши суммарные потери в 1489 самолётов, включая 322 сбитых в воздушных боях и зенитной артиллерией. Весьма примечательно, что потери в воздухе, заявленные обеими сторонами, практически совпадают. Количество наших машин, уничтоженных на земле, несколько отличается. Здесь, очевидно, правы обе стороны. Советская учитывает только уничтоженные боевые самолёты, исключая из их числа учебные машины, тогда как германская статистика зафиксировала как уничтоженные, так и поврежденные, включая учебные самолёты и макеты.

Но даже после столь больших потерь ВВС Красной армии вовсе не утратили количественное превосходство над противником! Только в западных округах у нас всё ещё оставалось более 8000 самолётов против 4500 немецких и румынских. Преимущество весьма солидное. Если сравнивать только истребители, то наш перевес ещё более ощутим. Да, основная масса наших машин уступала по своим характеристикам самолётам противника – об этом много написано. Но как бы ни критиковали наши "чайки" и "ишаки", именно на них были достигнуты рекорды результативности! Бесспорно, уступая противнику в скорости, они имели и свои положительные качества. И-16 типов 17 и 27 по тому времени были вооружены что называется "до зубов", имея 2 пушки и 2 пулемёта. "Чайки", вооружённые крупнокалиберными БС, также были грозным соперником. Так что принижать значение наших устаревших на то время самолётов и не учитывать их при подсчёте баланса сил – значит грешить перед истиной.

Причины нашего поражения вовсе не в малом количестве и плохом качестве техники, а в неумении её использовать. При грамотной и эффективной постановке дела советские ВВС были вполне способны не только на равных противостоять агрессору, но и нанести ему сокрушительное поражение. В воздушных боях 22 июня немецкие ВВС, несмотря на внезапность нападения, потеряли до 300 самолётов и еще около 50 были сбиты средствами наземной ПВО. Так что потери противника в воздухе если и не превзошли наши, то были никак не ниже.

Основная причина наших поражений видится в тактическом и стратегическом неумении командиров уровня дивизии, корпуса и выше эффективно использовать наличные силы. Распределение авиации между армиями и округами, равномерное распыление частей вдоль границы лишило ее способности к маневру, а командование – к концентрации сил. В итоге, уступая количественно, "люфтваффе" завоевали превосходство в воздухе в полосе своих главных ударов. На более низком уровне отсутствие какой-либо продуманной тактики противодействия агрессору поставило наши истребители в крайне невыгодные рамки оборонительных боев, подчинив их воле противника. ВВС в целом превратились из самостоятельного рода войск в придаток пехоте. Эти глобальные промахи, которые не могли перекрыть ни мастерство опытных пилотов, ни массовый героизм остальных, и предопределили характер войны в воздухе на долгие месяцы, вплоть до Сталинграда и Кубани. И виной тому, в первую очередь, репрессии и чистки среди высшего и старшего командного состава РККА во второй половине тридцатых годов…

Подготовил Алексей Тригуб.

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

4 июня, в сильный туман, 9 бомбардировщиков 2-го минно-торпедного авиаполка снова бомбили Констанцу, еще два "ДБ– 3ф" были сбиты истребителями противника. После этого нарком ВМФ адмирал Н.К.Кузнецов отдал приказ, запрещающий использование бомбардировщиков днем. ВВС флота окончательно перешли к более безопасной – и практически безрезультативной – неприцельной бомбардировке малыми группами ночью.

Заметим, что в составе ВВС Черноморского флота была своя собственная истребительная авиация (три авиаполка и три отдельные авиаэскадрильи), на вооружении которых находилось более 300 самолетов, включая 19 новейших "МиГ– 3". А еще в двухстах километрах от Констанцы находились передовые аэродромы ВВС Южного фронта, на вооружении которого было порядка 600 самолетов– истребителей, включая 180 "МиГов" (!). Казалось бы, каждый бомбардировщик в налете на Констанцу или Плоешти можно было прикрыть целой эскадрильей истребителей. Анализируя события июня–июля 41-го, заметим, что практически ни одной попытки обеспечить истребительное прикрытие советских бомбардировщиков не было вплоть до того, когда наступление немецких и румынских войск не отбросило Красную армию за Днестр, и вопрос об использовании аэродромов Бессарабии снялся сам собою. Задача организации совместных действий истребителей одного наркомата и бомбардировщиков – другого оказалась неразрешимой.

У экипажей бомбардировщиков в такой ситуации оставался только один шанс выполнить боевую задачу и уцелеть: массирование сил, построение плотных боевых порядков больших групп бомбардировщиков, которые могли бы встретить атакующие "мессершмитты" стеной плотного пулеметного огня. Но в Генштабе мыслили по-другому... 4 июля 1941 года за подписью начальника Генштаба генерала армии Г.Жукова вышла директива Ставки ВГК: "Ставка приказала: 1. Вылет на бомбометание объектов и войск большими группами категорически запретить. 2. Впредь вылеты на бомбометание по одной цели одновременно производить не более звена, в крайнем случае, эскадрильи…" Для сотен бомбардировочных экипажей эта директива стала смертным приговором.

В ночь на 9 июля 1941 г. авиация флота снова начала наносить удары по Плоешти. Особенно дерзкими и эффективными были действия бомбардировщиков "Пе-2" под командованием капитана А.Цурцумия по разрушению нефтеперегонных заводов в Плоешти. Заметим, что Плоешти находится почти в центре Румынии. Более 250 км надлежало пройти летчикам над вражеской территорией, преодолеть на подходе к цели противовоздушную оборону противника.

Удар по цели, для внезапности, решено было нанести днем, а не ночью, когда ПВО противника более всего могли ожидать налета советской авиации.

Шесть "петляковых", которые вели летчики капитан А.Цурцумия, старший лейтенант И.Козунов, лейтенант В.Бумагин, А.Александров, Л.Родионов и младший лейтенант П.Терничный, 12 июля совершили перелет из Сарбуза на один из аэродромов Молдавии. 13 июля самолеты взяли курс на Плоешти. По сигналу штурмана старшего лейтенанта А.И.Горбылева с высоты 3100 м бомбы пошли на цели.

Эффект внезапности в целом удался. Истребители противника не успели подняться в воздух, а зенитный огонь был открыт с опозданием, уже при отходе "петляковых" от цели. Самолет старшего лейтенанта Козунова получил повреждение от зенитного снаряда, машина теряла скорость и высоту. Поврежденную машину прикрыли лейтенанты Бумагин и Александров. Их настигли истребители противника, завязался воздушный бой. "Петляковы" сражались с "мессершмиттами" на равных... Два вражеских самолета были сбиты, но погиб в схватке и экипаж лейтенанта Александрова. В результате нанесенного бомбового удара было разрушено 2 заводских корпуса, уничтожено 202 цистерны с горючим, 46 нефтебаков, 2 склада, уничтожено 220 тыс.т нефтепродуктов. Три дня в районе бомбового удара полыхало пламя пожаров. Нефтеперегонные заводы "Орион" и "Астра-Романия" на длительное время вышли из строя. Особенно сильные разрушения были отмечены после бомбардировок 14-15 июля.

В общей сложности с 3– по 22 июля бомбардировочная авиация Черноморского флота в ходе 13 рейдов выполнила 73 самолето-вылета для удара по Плоешти. Заметим, что такое количество вылетов вполне можно было достигнуть в одном массированном налете, принимая во внимание первоначальную численность ВВС флота: 130 бомбардировщиков, в том числе 55 дальних.

Авиация флота продолжала наносить удары по Плоешти до 18 августа 1941 года небольшими группами самолетов. С началом нанесения ударов по Плоешти были возобновлены налеты авиации флота на Констанцу и Сулину. Несмотря на господство вражеской авиации в воздухе черноморские летчики только за первый месяц войны нанесли 25 бомбардировочных ударов по Констанце, в которых принял участие 191 самолет, а на Сулину – 26 налетов с участием 161 самолета, 10 налетов – по Плоешти, 33 – по Тулче…

Самолет– звено. Новое – это хорошо забытое старое

10 августа 1941 года черноморские летчики совершили дерзкий налет на Черноводский мост. Черноводский мост был переброшен через Дунай примерно на полпути между Констанцей и Бухарестом. Под нижним настилом моста проходил нефтепровод Плоешти – Констанца. Мост представлял важнейшую транспортную магистраль противника.

По двухэтажному мосту беспрестанно тек поток автомобильного и железнодорожного транспорта. К тому же по нему проходила трехпроводная магистраль горючих материалов: нефти, бензина и керосина.

Заметим, что еще в начале 30– х годов XX ст. талантливый авиаконструктор В.Вахмистров выступил со смелой идеей – создать своеобразный небесный авианосец, в роли которого должен был выступать тяжелый бомбардировщик. К нему, по задумке Вахмистрова, крепились два истребителя. Образуя единое целое, три самолета могли залетать в глубокий тыл врага, где при необходимости истребители могли отсоединиться и с полными баками выполнять свойственную им боевую работу. Идея получила практическое развитие. 3 декабря 1931 года бомбардировщик ТБ– 1 с двумя истребителями И– 4 на плоскостях совершил пробный вылет. И способность бомбардировщика взлетать вместе и истребителями, уверенно держаться в воздухе, успешно отцеплять "ястребков" была доказана. "Небесный авианосец", сохраняя присущие ему качества бомбардировщика, в то же время освобождал истребителей от их традиционного недостатка – малой продолжительности полета... Конструктор упорно совершенствовал свой самолет– звено. На смену ТБ-1 пришел ТБ-3, И-4 уступил место И-5. И уже не два, а три самолета "научился" нести на себе бомбардировщик. В.Вахмистров не успокаивался на достигнутом... В 1935 году "цирк Вахмистрова" показал новый рекордный "трюк". ТБ-3 поднялся в небо с двумя самолетами И-16, двумя И– 5 и одним "зет"… К сожалению, по непонятным причинам, работа В.Вахмистрова тогда не была доведена до логического конца.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

1 – 7 липня

1 липня 1940 р. *народився командувач Військ ППО України (1991-1996) М.О.Лопатін.*

1 липня 1944 р. *народився військовий льотчик, начальник ХІЛ ВПС ЗС України (1992-2000) В.І.Болдирев.*

1 липня 1946 р. *народився військовий льотчик, Головнокомандувач ВПС ЗС України – заступник Міністра оборони України (1999-2002) В.І.Стрельников.*

1 липня 1948 р. *день створення ДП "Завод 410 цивільної авіації" (Жуляни).*

1 липня 1968 р. *підписано Договір про нерозповсюдження ядерної зброї.*

1 липня 2002 р. *відбулося офіційне відкриття аеропорту "Бельбек" для польотів повітряних суден цивільної авіації.*

2 липня 1938 р. *було здійснено переліт на МП-1 (МБР-2) Севастополь-Архангельськ, П.Д.Осіпенко, М.М.Раскова, Ф.М.Ломако.*

2 липня 1948 р. *відбувся перший політ летаючого човна Бе-6 (М.В.Цєпілова).*

3 липня 1923 р. *народився військово-морський льотчик Г.А.Кузнєцов.*

3 липня 1933 р. *відбувся перший політ важкого бомбардувальника АНТ-16 (ТБ-4), М.М.Громов.*

3 липня 1943 р. *народився льотчик-випробувач В.В.Тараненко.*

3 липня 1996 р. *вперше в історії незалежної України на її території Військами ППО проведено експериментальні стрільби зенітних ракетних комплексів середньої і малої дальності.*

4 липня 1938 р. *розпочалось серійне виробництво бомбардувальника Су-2 (АНТ-51) П.О.Сухого.*

4 липня 1958 р. *вийшла постанова РМ СРСР щодо розробки системи радіолокаційного спостереження повітряного базування.*

4 липня 1965 р. *народився начальник Київського військового ліцею ім. І.Богуна Міністерства оборони України Д.В.Романенко.*

4 липня 1976 р. *народився начальник відділу міжнародного військового співробітництва Командування ПС ЗС України Ю.С.Тараненко.*

5 липня 1938 р. *були розпочаті льотні випробування літаків САМ-10 А.С.Москальова.*

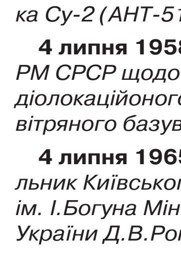
5 липня 1998 р. *офіційна делегація ВПС ЗС України взяла участь у святкуванні 50-ї річниці ВПС Ізраїлю.*

6 липня 1928 р. *народився фахівець в галузі теплозахисту ракет та головних частин Ф.І.Кондратенко.*

6 липня 1943 р. *на Курській дузі 23-річний пілот І.М.Кожедуб відкрив свій бойовий рахунок, підбивши у повітряному бою німецький бомбардувальник Ju-87, О.К.Горовець знищив на Ла-5 дев'ять ворожих літаків.*

6 липня 1955 р. *народився начальник Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України М.І.Кравчук.*

7 липня 1898 р. *народився авіаконструктор К.О.Вігант ("Як").*

7 липня 1913 р. *наодився льотчик-випробувач Г.О.Тиняков.*

7 липня 1966 р. *народився перший заступник командира ПвК "Захід" ПС ЗС України І.М.Теребуха.*

7 липня 1988 р. *було запущено міжпланетну станцію "Фобос-1" для проведення досліджень планети Марс та його супутника Фобоса, а також Сонця і міжпланетного простору.*

Іван, 14 років

Пішов до інтернету та не повернувся

Уявити сучасний світ без комп'ютера та інших гаджетів вже неможливо. Та, мабуть, і непотрібно цього робити. Інформація, яка стала доступною для будь-кого і яку можна отримати у будь-який час не витрачаючи зусиль, робить людину більш впевненою у собі, більш обізнаною, дозволяє орієнтуватись у незнайомій ситуації та просто економить безліч нашого часу. Але...

Сьогодні психологи б'ють на сполох: медицина зіткнулася з не відомим досі для неї явищем – хворобами, породженими комп`ютерними іграми. Наприкінці 90-х років з'явився новий термін – "комп`ютерозалежність". Діти, і не тільки діти, готові просиджувати, не відходячи від комп`ютера, годинами і навіть по кілька діб. У європейських країнах, де статистика ведеться ретельніше ніж в Україні, зафіксовано випадки, коли молоді люди помирали перед комп`ютерами: спочатку в них змінювалася свідомість, потім порушувалися фізіологічні процеси, відключався мозок, вони непритомніли, а пальці в передсмертній агонії продовжували стукати по клавішах.

І якщо такі випадки поки ще рідкість, то перехід життя підлітків з реального світу в комп`ютерний стає все поширенішим явищем. Це коли кіберпростір стає для дитини реальністю життя. Особливо яскраво це виявляється, коли дитина переживає соціально невдалі контакти і занурюється в ігровий світ, де відчуває себе господарем становища. Саме в цьому примарному світі відчуття або передчуття перемоги підвищує самоповагу, компенсує занижену самооцінку і формує поведінку, коли єдиним сенсом життя стає задоволення від ігрових сеансів.

Лікувати комп`ютерозалежних так само важко, як наркозалежних. Адже їм комфортно у віртуальному світі і вони не хочуть звідти виходити. У грі легко відчути себе героєм, що перемагає інших, заробити мільйон доларів, придбати дорогу машину. У реальному житті потрібно докладати зусиль, щоб вивчити уроки, навчитися заробляти гроші, створити сім`ю, у віртуальному – варто лише натискати клавіші, і картинки з екрана поступово заполонятимуть свідомість.

Особливо небезпечні в плані придбання залежності – рольові комп'ютерні ігри (RPG – role playing games), де гравець (геймер) приймає роль комп'ютерного персонажа. Віртуальна реальність формує нереальний світ комп'ютерної гри, виробляє ефект "присутності". Відбувається те, що можна назвати "Егорозпадом" на "Я віртуальне" та "Я реальне".

Від багатогодинного просиджування перед комп`ютером страждає не лише психіка, а й фізичне здоров`я. Результати обстежень дітей, котрі щодня проводять по кілька годин за комп`ютером, показали, що у них знижений імунітет, порушено кровопостачання головного мозку, зі збоями працює серцево-судинна, ендокринна, сечовидільна системи. Адже людський організм від природи пристосований до рухливого способу життя, нерухома поза біля комп`ютера є для нього шкідливою. А надто, коли це діти, тіло яких формується і розвивається.

Звичайно, не минає безслідно й емоційне напруження, яке обов`язково виникає під час гри. Підвищений артеріальний тиск, порушення серцевого ритму і навіть інфаркти й інсульти у підлітків – ще один негативний наслідок комп`ютеризації.

До негативного впливу комп`ютеризація та інтернетизація населення можна віднести і розквіт деяких страшних і потворних явищ людського суспільства.

Так, кожна дитина у віці семи років хоча б раз побувала на порнографічному сайті. 38% підлітків віком від 12 до 17 років займаються цим постійно. Звідси – зростання випадків зґвалтування серед дітей. Надивившись картинок сексу, хлопці втілюють їх у життя, ґвалтуючи однокласниць, сусідок. Дуже часто діти поза своєю волею самі стають учасниками порнофільмів в інтернеті. Вони відгукуються на запрошення надіслати електронною поштою свою фотографію, не підозрюючи, що вона буде змонтована з іншою і в непристойному вигляді показуватиметься на порносайтах.

Більше того, через інтернет діти стають жертвами насильства. Сьогодні стало дуже популярно шукати через інтернет друзів та спілкуватися з ними. Зазвичай через деякий час заочної дружби надходить пропозиція про безпосередню зустріч. Йдучи на неї, підлітки навіть не можуть припустити, що побачать не свого однолітка, а дорослого 40-50-річного чоловіка, який у електронних посланнях лише видавав себе за 10-14-річну дитину. Таким чином злочинна мафія знаходить акторів для порнографічних фільмів. Дуже часто дітей, які пішли на таку зустріч, більше ніхто ніколи не бачить живими. Вони з`являються у порнофільмах, часто жорстоких, в яких після знущань їх убивають прямо перед камерою.

Разом з тим, вчені з Японії встановили, що комп'ютерні ігри стимулюють відділи головного мозку, які відповідають за рух і зір, проте не сприяють розвитку інших важливих центрів мозку. У даному випадку комп'ютерні ігри зупиняють розвиток лобових часток мозку, які відповідають за тренування пам'яті і навчання. Варто відзначити, що саме нерозвиненість лобових часток робила неандертальців більш агресивними і злісними, що не давало їм пристосуватися до життя у великому колективі.

І останнє. У тих дітей, які здобувають освіту традиційними способами, лобові частки головного мозку розвиваються нормально.

Всі ми чудово розуміємо, що уникнути контакту з комп'ютером нікому вже не вдасться. Тим більше, що певні види ігор, зокрема проходження лабіринтів, може бути непоганим розумовим тренуванням, яке розвиває логічне мислення. Стратегії вчать планування, добре розвивають аналітичне мислення.Тому потрібно вчитися і вчити своїх дітей, як треба правильно, дозовано працювати із новітніми технологіями, аби максимально зменшити негативний вплив. Ось кілька порад для батьків.

1. Побільше спілкуйтеся з дитиною. Статистика свідчить, що у переважній більшості комп`ютероманами стають діти, в яких спілкування з батьками зводиться до 15-20 хвилин на день.

2. Цікавтеся іграми, в які грають ваші діти. Якщо ви не можете заборонити синові чи доньці грати, то контролювати мусите.

3. Час від часу (що частіше, то краще) перевіряйте, на які сайти заходить ваша дитина, якою інформацією цікавиться. Це зробити дуже просто.

4. Контролюйте комп`ютерне спілкування дитини. Ніколи не відпускайте її одну на побачення з новими знайомими по інтернету. Наполягайте, щоб син чи донька йшли туди хоча б разом із друзями чи однокласниками.

5. Обмежуйте перебування дитини за комп`ютером до двох годин на день.

6. Стежте, щоб дитина, окрім комп`ютера, мала інші захоплення: відвідувала гуртки та спортивні секції. Намагайтеся знаходити час для спільних прогулянок та розваг. Близьке й довірливе спілкування батьків з дітьми – найліпший захист від усіляких неприємностей.

Ознаками комп'ютерної залежності є така поведінка дитини:

– пропуски шкільних занять через комп'ютерну гру вдома або відвідування комп'ютерного клубу;
– просиджування біля комп'ютера у нічний час;
– приймання їжі без відволікання від комп'ютерної гри;
– уявлення і асоціювання себе з героями комп'ютерних ігор;
– відсутність інших захоплень, крім комп'ютерних ігор;
– надання переваги комп'ютерним іграм, ніж спілкуванню;
– загальний час, проведений за грою, перевищує час виконання домашніх завдань, прогулянки, спілкування з батьками і однолітками, інші захоплення;
– не уявлення чим себе зайняти, коли комп'ютер зламався;
– конфлікти з батьками і їх шантажування у відповідь на заборону проводити час за комп'ютером.

Реальні причини нереального спілкування

Про більшість природних явищ, про дощ, веселку, снігопад тощо тепер можна дізнатись, навіть не виглядаючи у вікно і не вмикаючи телевізор. І це стосується практично усіх сфер нашої життєдіяльності. Ми фотовізуалізуємо власне життя і чекаємо підтримки та уваги з боку друзів і знайомих у вигляді моментів та лайків.

Так у чому ж феномен фотовізуалізації свого життя і всього, що ми бачимо? У цьому намагались розібратися "Аргументи і факти" у бесіді із психологом центру "Сприяння". Отже, психологи стверджують, що для багатьох постійне спілкування в соціальних мережах – це підвищення власної значущості. Людина – істота соціальна, отримання схвалення часто є сенсом життя. Тобто, коли внутрішнє власне почуття задоволення не є визначальним, потрібне постійне підкріплення ззовні, щоб чужа оцінка твого життя допомогла переконатися в тому, що у тебе все добре. Таким людям необхідно відчувати свою причетність до великої кількості людей. Це допомагає подолати тривогу, нервозність і навіть у багатьох випадках – сором. І важливо тут не захоплюватися, не переплутати зовнішню частину життя – "фантик", з внутрішньої – істинними почуттями, що стоять за цією зовнішньою діяльністю.

Людям, які фотографують кожен свій крок, не вистачає уваги. Кількість лайків в такому випадку відображає ступінь популярності, визнання та дарує відчуття власної затребуваності. Люди викладають безліч фотографій з собою з різних причин. Але, в основному, є дві головні: вони прагнуть показати свою зовнішню сторону життя і отримати оцінку суспільства. Оцінкою в даному випадку виступає кількість лайків.

Зверніть увагу, що доросле населення, яке виховувалося в СРСР, де випинатися і висовуватися було негарно ідеологічно, сильно своє життя не анонсує в соціальних мережах. Вони виховувалися і росли в той час, коли в пріоритеті було суспільство і спільність, а не особистість. І, можливо, з цієї причини серед цієї вікової категорії не так поширене викладання зображень себе-себе-себе в різних позах і місцях. Серед цієї категорії населення ви знайдете швидше фотографії місць, цікавих предметів, тварин і так далі.

Зовнішня частина життя сучасної людини, особистості, видима багатьма, зараз, у наш час гламуру і споживацтва, дуже переоцінюється. Особливо в нашій країні. У нас завжди "зустрічали по одягу" і це досі дуже сильно відчувається. А що ж реальне приховується за цією зовнішньою стороною? Задумайтесь, як тільки для вас стає все це важливим – лайки, коменти – що ж стоїть за цим? Навіщо вам це? Чому взагалі треба доводити свою привабливість, значимість? Відповідь часто сумна: в реальному житті любові і визнання або мало, або взагалі немає. І з цим потрібно щось робити – причому саме в реальному житті, а не в соціальній мережі.

І не варто ставитися до лайків як до чогось серйозного, як до об'єктивного еквіваленту популярності і цінності того чи іншого матеріалу.

Рух – це життя

Отже, шановні батьки. Зараз найсприятливіша пора для зміцнення вашого здоров'я і здоров'я ваших дітей – літо. А ще – це гарний час, аби налагодити довірливі стосунки між вами та відволіктися від комп'ютерних ігор і соціальних мереж. Вийдіть у двір, поговоріть з малечою, поговоріть із старшими дітьми, побігайте з ними, пограйтесь, і ви побачите, що спілкуватися стало набагато легше.

Червоне світло, зелене світло

Це проста і весела гра, яка не вимагає ніякого інвентарю. Вона підходить і для великої, і для маленької компанії

Як грати: одна людина призначається "світлофором". Він встає спиною до інших гравців. Решта встають на відстані 5-7 метрів. "Світлофор" кричить "Зелене світло!", гравці біжать уперед до нього. Потім "світлофор" кричить "Червоне світло!" і обертається. Якщо в цей момент якийсь гравець продовжує рухатися, він вибуває.

Гра закінчується, коли всі гравці вибувають або комусь вдається осалить "світлофор". Якщо людині вдалося, вона стає "світлофором" сама.

Вишибали

Мета гри – втекти якнайдалі від ведучого, який кидає м'яч, і ухилятися від м'яча, не відриваючи ніг від землі. (Для цієї гри потрібен дуже м'який м'яч.)

Як грати: один гравець стоїть посередині, він буде водити. Всі інші стоять поруч з ним на відстані витягнутої руки. Ведучий підкидає м'яч в повітря. У цей момент інші розбігаються якнайдалі. Ведучий ловить м'яч, кричить "Стоп!". Всі інші гравці в цей момент зупиняються.

Потім ведучий намагається потрапити в когось м'ячем. Гравці при цьому можуть ухилятися, але не можуть відривати ноги від землі. Якщо у гравця потрапив м'яч, він отримує очко і стає ведучим. Якщо м'яч не потрапив, ведучий отримує очко і продовжує водити.

Коли гравець отримує п'ять очок, він вибуває з гри. Гра продовжується, поки не залишиться один гравець – він виграв!

Горобчики

Попередньо на асфальті крейдою креслять коло. У центрі кола стоїть ведучий – "ворона". За колом стоять всі гравці, які є "горобцями". Вони встрибують в коло і стрибають всередині нього. Потім так само з нього вистрибують. "Ворона" намагається зловити "горобчика", коли той скаче всередині кола. Якщо "горобчика" все-таки зловили, то він стає ведучим і гра починається спочатку.

Сардини

Обирається один гравець, який йде ховатися, в той час, коли решта закривають очі і рахують до 30. Потім гравці по одному йдуть шукати того, хто сховався. Хто знайшов схованку – теж залишається в ній. Мета цієї гри: як можна швидше знайти гравця, який сховався. Той гравець, який останній знаходить місце, де ховаються всі інші, йде ховатися першим.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

ФЕХТУВАННЯ

На п’єдесталі – армійці!

Армійські спортсмени у складі збірної України вдало виступили на чемпіонаті Європи з фехтування, що пройшов у хорватському місті Загреб.

Бронзову нагороду у командній першості (шпага чоловіча) вибороли молодший лейтенант Богдан Нікішин (95 група спортсменів Управління Спорту МО України), старший сержант Віталій Медведев (ЦСК ЗС України).

Андрій Ягодка, Дмитро Пундик, Дмитро Бойко та Олег Штурбабін виступили не менш вдало на чемпіонаті Європи з фехтування. Так в 1/8 фіналу вони здобули перемогу над Великобританією 45:31. У чвертьфіналі українцям довелося протистояти збірній Росії (45:44), а у півфіналі – команді Угорщини, де наші спортсмени поступились з рахунком 37:45. За “бронзу” континентальної першості наші хлопці змагались з шаблістами із Румунії, зумівши довести поєдинок до перемоги (45:36).

Всього в Загребі було розіграно 12 комплектів нагород. Українці завоювали чотири медалі – одне золото, одне срібло та дві бронзи.

Нагадаємо, золото в індивідуальній

першості завоювала Ольга Харлан (шабля), срібло в активі команди шаблісток, бронзовими призерами стали чоловічі команди шпажистів і шаблістів.

У загальнокомандному заліку збірна України посіла п’яте місце. Перемогли італійці (3-1-4), другими стали німці (3-0-1), третіми – румуни (2-1-0), четвертими – росіяни (1-3-1).

Армійські спортсменки Аліна Комащук, сержант Галина Пундик та працівник ЗС України Олена Вороніна вибороли 2-ге місце в командній першості (шабля жіноча).

ФУТБОЛ

Україну та Росію можуть оштрафувати

Федерації футболу Росії та України можуть бути оштрафовані за проведення Об’єднаного турніру.

Про це розповів керівник департаменту професійного футболу РФ Сергій Куліков.

“Ми намагаємося знайти відповіді на питання: хто організатор, який регламент турніру, хто відповідає за безпеку. Усі ці питання треба узгоджувати з UEFA і FIFA. У факсі ФФУ з позначкою “терміново” прохання поділитися інформацією, але ми не можемо, інформації немає. Всю інформацію необхідно підтверджувати за два місяці, а не за два дні. Адже проводиться міжнародний турнір за участю команд двох країн. Цей захід має бути санкціонований міжнародними футбольними інстанціями. Усе потрібно робити в пожежному порядку. Як я розумію, нас і ФФУ чекають штрафні санкції – терміни порушено, а відповідей на ключові питання немає”, – сказав Куліков.

Нагадаємо, з 27 червня по 7 липня проходитиме унікальний турнір серед українських та російських клубів. Участь у ньому візьмуть 4 команди: Шахтар (Донецьк, Україна), Динамо (Київ, Україна), Спартак (Москва, Росія) і Зеніт (Санкт-Петербург, Росія). Зауважимо, ультрас “Динамо” закликають бойкотувати об’єднаний турнір з російськими командами.

ВОДНІ ВИДИ

Два “золота” за один чемпіонат

Добіг кінця другий день змагань у програмі чемпіонату Європи в Німеччині.

Не минув цей день без результатів для армійських стрибунів. Так, старший сержант Юлія Прокопчук (команда майстрів з плавання ЦСК ЗС України) виборола другу золоту медаль поспіль у стрибках з метрового трампліну! Солдат строкової служби Олександр Бондар став чемпіоном Європи зі стрибків у воду в командній першості.

А в Барселоні на другому етапі міжнародної серії Mare Nostrum також відзначився представник Збройних Сил України. Спортсмен команди майстрів з плавання Центрального спортивного клубу Збройних Сил України Максим Шемберєв на дистанції 400 метрів комплексом виборов срібну медаль.

БОРОТЬБА

На “Кубок Азовмаша”

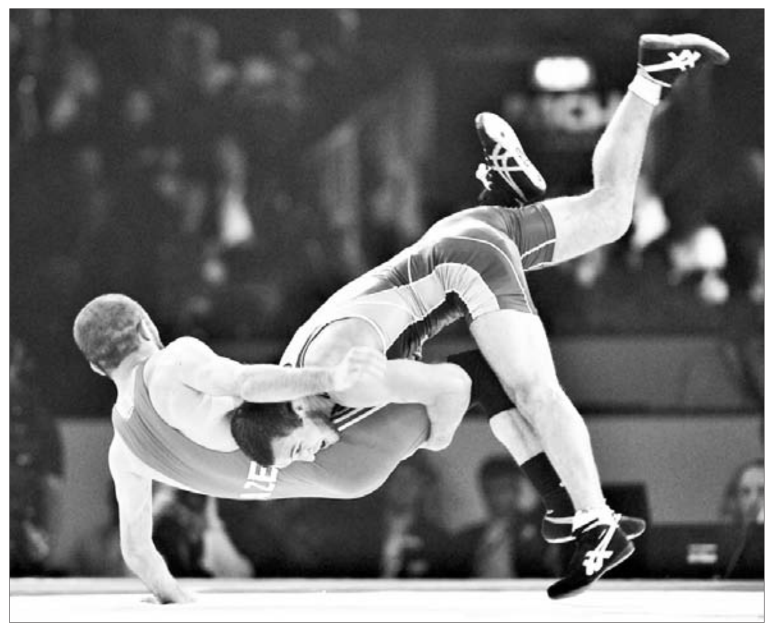
У Маріуполі пройшов 10-й міжнародний турнір з греко-римської боротьби “Кубок Азовмаша” пам’яті А.В.Савчука. Участь у змаганнях взяли 163 борці з 14 країн світу.

В активі спортсменів команди майстрів з єдиноборств Центрального спортивного клубу Збройних Сил України 7 медалей (1 золота, 2 срібних, 4 бронзових).

І місце – представник спортивного активу ЦСК Євген Пишков (74 кг). ІІ місце – працівник ЗС України Василь Рачиба (84 кг), старший сержант Олександр Чернецький (120 кг). ІІІ місце – солдат служби за контрактом Євген М’ягкий (60 кг), працівники ЗС України Алан Дзакаев (66 кг), Микола Дараган (74 кг), солдат строкової служби Микола Кучмій (120 кг).

По за вершенню турніру усіх переможців та призерів нагородили грошовими призами та пам’ятними подарунками.

За результатами виступів на “Кубку Азовмаша” переможці та призери у відповідних вагових категорія мають шанси представляти Україну на Чемпіонаті світу.

МОТОСПОРТ

Елітний клас світового мотокросу незабаром у Чернівцях

В італійському містечку Маджоре відбувся п’ятий етап Чемпіонату світу з мотокросу в класі MX3, який в середині липня прийматимуть Чернівці.

Вся лідируюча група підтвердила свій статус, а це гарантує їх приїзд і в Чернівці, адже очкові втрати хоча б на одному етапі роблять фактично неможливими шанси гонщика боротися за високе підсумкове місце сезону.

Примітно, що лідируючий перед шостим етапом словенський гонщик Клеман Герчар, який виступає на мотоциклі “Хонда”, зберіг своє лідерство, не вигравши жодного з двох заїздів в Італії. Навіть більше – на кілька очок зміцнив свою першу позицію в чемпіонаті і виграв італійський етап! У першому заїзді переміг чеський спортсмен Мартін Міхек, а другий заїзд був за австрійським гонщиком Матіасом Валькнером, чинним чемпіоном світу в MX3.

Серед українців краща позиція у Миколи Пащинського – 26 місце з 25-ма очками. Щоправда, Микола брав участь тільки в одному етапі. Крім нього, на етапі очки здобули також Дмитро Асманов, Олексій Молчанов, Денис Литвин та Віталій Доскач.

У Кубку Конструкторів лідирує КТМ, а Хонда займає другу позицію.

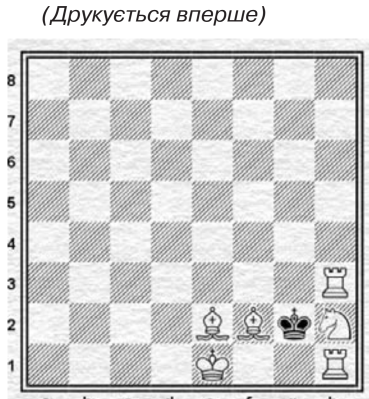

Випуск №7

Атака на короля!

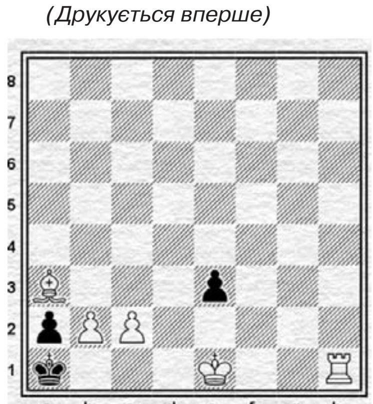
Для того, щоб правильно розв’язати надруковані оригінальні шахові задачі, необхідно зробити звичайний аналіз утворення кожної композиції. За основу взяти початкову розстановку фігур на шахівниці. На перший погляд все вирішується просто, але це оманлива простота, яка спростовується вашим якісним аналізом.

Задача №16
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

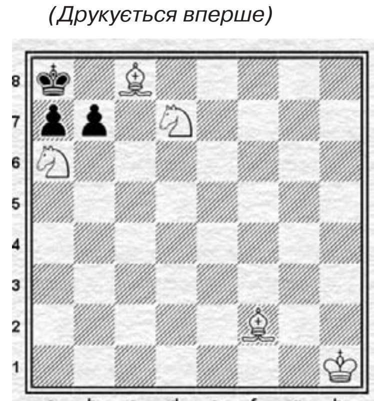
За скільки ходів мат? (6+1)

Задача №17
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

Мат за 1 хід

Задача №18
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

За скільки ходів мат? (5+3)

Перевірте розв’язок *(“КУ” № 25 17-21 червня 2013 р.)*

Задача №13
1. Крg1! Цугцванг;
1. ...Крh4,e2/h4/hg4;
2. Kf2/Фf3/Фh2x.

Задача №14
1. Та4? е2. 2. Кр d2x; 1...Крс1!;
1. Кре2! Цугцванг;
1. ...Кра1, Кра2/ Крс1,Крс2.
2. Та4/Тс4х.

Задача №15
1. ...Крh8. 2. Се5х;
1. ... Крf6, Крf7/Крh6.
2. Фе7/Фg6х.

М.Пархоменко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Ігнат.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 1309 Зам. № 132223.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Глибока западина

Полководець, на честь якого названо танк

Рід вічнозелених дерев

Сотка землі

Річка в Росії

Велика жуйна тварина

Жіноче ім'я

Невеличка булочка

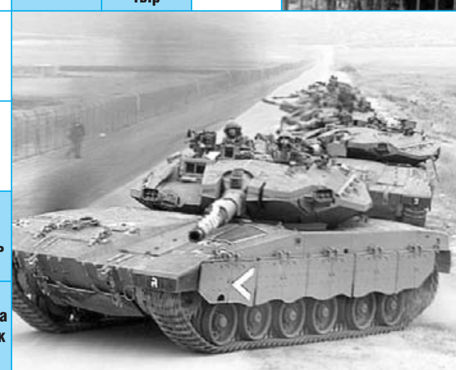
Малоазійська богиня родючості

Річка у В'єтнамі

Орган зору

Невеличкий поетичний твір

Американський письменник

Нота

Смолоскип

Одноострій

Хрещений батько дитини

Старовинний посуд для вина

Літак F-22

Батьківщина Земфіри

Марка сигарет

Віщун, провидець

Зображення оголеної натури

Галерея з арок

Рибальський човен

Дрібна старовинна французька монета

Нота

Бог Місяця (Єгипет)

Найбільша країна у світі

Український співак

Марка дезодоранту

Поетичний твір

Давньоєгипетський бог мертвих

Назва БМП

Країна-виробник

Великі парусні змагання

Офіціант (розм.)

Штат США

Російський курорт на Чорному морі

Хімічний елемент

Радянський танк

Новозеландський боксер

Англ. письменник

Столиця європейської держави

Вулкан в Італії

Батьківщина Одіссея

Український вояк

Річка у Казахстані

Водоймище

Республіка в горах Сибіру

Танець, різновид фокстроту

Марка літака

Реактивний снаряд

Розмінна монета у Лаосі

Країна на Близькому Сході

Родюче місце у пустелі

Болгарський порт

Марка вертольота

Польська кава

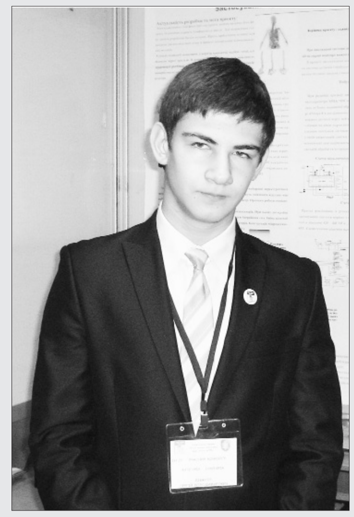
Одиниця електропровідності

Південна вічнозелена рослина

КОРИСНО

Школяр винайшов заміну МРТ

Зручний та доступний спосіб діагностики хребта розробив учень Малої академії наук України Сергій Дівянін.

В основі винаходу школяра малі акселерометри – прилади, що вимірюють прискорення. Прилад складається з гнучкого бандажу, в якому розміщені мікроакселерометри (їх має бути мінімум 12, максимум – 36), мікроконтролер, передавач, приймач та рідкокристалічний дисплей. Цей бандаж накладається вздовж хребта на тіло пацієнта. “Спочатку відбувається початкове сканування хребта, потім пацієнт виконує задані рухи і відбувається повторне сканування. Отримані дані порівнюються”, – розповів Сергій Дівянін в інтерв'ю телевізійному проекту “Інтелект.UA”. За його словами, дані мікроакселераторів, які містяться у бандажі, передаються до блоку первинної обробки і далі вже по радіоканалу або за допомогою стандартного паралельного ПТ-порту на комп'ютер. “За допомогою спеціального програмного забезпечення ми побачимо стан хребта людини у візуальному режимі”, – каже розробник.

Прилад школяра працює в тандемі з комп'ютерною програмою – її молодий науковець зараз пише. “На екрані буде загальний вигляд хребта, а уражені зони – виділятимуться. Уся діагностика триватиме кілька хвилин, буде недорогою, адже сам апарат коштуватиме близько 500 (п'ятисот) гривень – залежно від кількості акселерометрів. Процедура не має жодних протипоказань, підходить навіть для дітей”,– пояснив С.Дівянін.

Школяр планує запатентувати свій прилад і мріє, щоб він працював в українських лікарнях.

Винаходом молодого науковця уже зацікавилася відома німецька фірма, що спеціалізується на розробленні та виготовленні медичної апаратури. Головний нейрохірург Києва Андрій Зозуля каже, що в арсеналі лікарів обов'язково має бути недорогий та оперативний метод діагностики. “Біль у спині дошкуляє сьогодні кожному восьмому мешканцю планети. Діагностика хвороб хребта – задоволення не з дешевих. Приміром, МРТ – магнітна резонансна терапія, коштує 500 гривень. Тож дешевші методи діагностики дуже потрібні”,– зазначив А.Зозуля.

Прес-служба МАН України.

СУДОКУ

2			9			8		5
	8		6				9	4
					8		3	
		8		2				
		5	4	9	3	2		
				1		4		
	6		2					
8	4				9		2	
7		9			1			8

АВТОДРОМ

Всюдихід Ural Motors: без п'яти хвилин “Джип”?

Перший шок – від ціни, майже 150 тисяч гривень за ось цей мінімалістичний “типу джип”? Та хреста на них немає! Як немає і кондиціонера, пічки і навіть даху. Кохання з першого погляду не вийшло, цінник мені в печінку. А з другого?

Ці мотовсюдиходи “Discovery” складає компанія Ural Motors і, за словами її представників, в Росії вже продано кілька десятків машин. Причому придбали їх небідні люди, які багато чого собі можуть дозволити. Але чим більше знайомишся з машиною, тим менше лякає ціна. А після тесту можна погодитись, що 150 тисяч – це ще терпимо.

Перше враження – цей всюдихів нагадує електромобілі для дітей, які снують у дитячих парках. Але придивившись до конструкції, стає зрозуміло, тут – все серйозно. Всі підвіски незалежні, всі гальма – дискові, коробка передач і двигун розташовані ззаду і запозичені від автомобіля Cheri QQ. Потужність 53 к.с. забезпечує енергоозброєність на рівні 2-літрового кросовера. Привід тут повний. Передню пару коліс можна відключити, і за рахунок позашляхової гуми і зміщеного назад центру маси, задньопривідний багі здатний здивувати прохідністю. Після увімкнення режиму 4WD можна ще заблокувати обидва міжколісних диференціали. Після чого машина практично перестане повертати, зате тягові можливості зростуть до межі. Кермо, позбавлене гідропідсилювача, стає важким.

Інші плюси: мала маса, лебідка і потужні буксирувальні вушки. Автомобіль претендує на статус повноцінного позашляховика. Цей позашляховичок – справжній бруднуля. Могутні шини метають бруд, через негерметичну підлогу просочується вода, і навіть встановлений тент не рятує від бризок, якщо не проклеїти його як слід скотчем. Повітрозабірник розташований високо в задній частині, так що броди можна атакувати сходу. Тільки після виїзду на сушу відкрийте дренажний отвір в підлозі. А перед поїздкою бажано вбратися в спецодяг для квадроциклістів, не виключаючи і шолом. Важливо не нехтувати ременями безпеки, щоб не відбити п'яту точку.

Поки неможливо оцінити надійність цього “Діскавері”, який хоч і вважається російським всюдиходом, спроектований в Китаї. Наскільки міцна рама і живучий мотор, залишається тільки гадати.

Цільова аудиторія машини – заможні любителі екстремального відпочинку. Використовувати автомобіль для позашляхових подорожей складно через обмежене багажне місце – є лише відкрита полиця над двигуном позаду кабіни. Втім, доїхати до місця риболовлі або полювання на ньому буде швидше і приємніше, ніж тягтися з усією амуніцією та ще в чоботях. Тим більше, за рахунок приголомшливої юркості він дозволить дістатися туди, де нормальних машин зроду не бачили.